

บทที่ 4

การพิจารณาการกระจายของศัพท์และการลากเส้นแบ่งเขตศัพท์

4.1 การพิจารณาการกระจายของศัพท์

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนำมาวิเคราะห์ศัพท์ โดยวิเคราะห์ค่าทุกค่า ทำให้ทราบว่าหน่วยวรรณคดีแต่ละหน่วยวรรณคดีด้วยศัพท์อะไรบ้าง หลังจากนั้นแสดงข้อมูลที่ได้อ้างอิงในแผนที่ ชุดที่ 1 (แผนที่ชุดนี้ไม่ได้นำมาแสดงในงานวิจัยนี้ เนื่องจากสามารถดูได้จากแผนที่ชุดที่ 2) ซึ่งเป็นแผนที่แสดงข้อมูลพื้นฐานแสดงการกระจายของศัพท์ใน 3 จังหวัดที่ศึกษา โดยให้แผนที่ 1 แผ่นต่อ 1 หน่วยวรรณคดีและใช้ตัวเลขแทนศัพท์ในหน่วยวรรณคดีนั้นๆ ด้านข้างของแผนที่ได้แสดงให้เห็นว่า หมายเลขแต่ละตัวนั้นแทนศัพท์ใดโดยเรียงตามลำดับจากศัพท์ที่ปรากฏมากที่สุดไปถึงศัพท์ที่ปรากฏน้อยที่สุด ในแผนที่ชุดที่ 1 นี้ ผู้วิจัยพิจารณาการกระจายของศัพท์จากข้อมูลที่ปรากฏในแผนที่ ซึ่งที่ผ่านมาแล้วนั้นในขั้นตอนนี้ในงานวิจัยของดวงใจจะพิจารณาศัพท์ที่เกาะกลุ่มกันโดยไม่ได้กำหนดจำนวนว่าเกาะกลุ่มเป็นจำนวนเท่าใด ส่วนงานวิจัยของสุนีย์พร มีการกำหนดจำนวนที่ชัดเจน คือบริเวณใดใช้ศัพท์เดียวกันเกาะกลุ่มกัน 3 จุดจะลากเส้นแบ่งบริเวณนั้นออกจากบริเวณอื่นโดยไม่คำนึงถึงเส้นแบ่งเขตอำเภอ และในขั้นตอนต่อไป สุนีย์พรจะลากเส้นแบ่งเขตศัพท์สำคัญโดยกำหนดจุดที่มีศัพท์เดียวกันเกาะกลุ่มกันเป็นจำนวน 10 จุดขึ้นไปในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ทดลองใช้วิธีการเดียวกันกับสุนีย์พรคือลากเส้นแบ่งบริเวณที่มีการใช้ศัพท์เดียวกันเกาะกลุ่มกันออกจากบริเวณอื่นโดยไม่คำนึงถึงเส้นแบ่งเขตอำเภอ แต่จำนวนจุดที่จะลากเส้นแบ่งบริเวณในขั้นทดลองของผู้วิจัยนี้ใช้ศัพท์เดียวกันเกาะกลุ่มจำนวน 5 จุดขึ้นไป เนื่องจากจุดเก็บข้อมูลของงานวิจัยนี้มีมากกว่างานของสุนีย์พร ถ้ากำหนด 3 จุดขึ้นไปจะเกิดเส้นแบ่งเขตศัพท์จำนวนมากมาย จึงทดลองใช้ 5 จุดหลังจากการทดลองพบว่าการลากเส้นแบ่งเขตศัพท์ที่มีการเกาะกลุ่มกัน 5 จุดขึ้นไปพบบริเวณย่อยๆ จำนวนมากมายแต่ไม่มีผลในการแบ่งเขตภาษาดีนย่อยเนื่องจากบริเวณที่ข้งออกมาจะเป็นบริเวณเล็กๆและไม่พบบริเวณที่ซ้อนกันอย่างเห็นเด่นชัด ผู้วิจัยจึงตัดสินใจที่จะตัดขั้นตอนนี้ออกไปคงเหลือไว้แต่เพียงขั้นตอนการลากเส้นแบ่งเขตศัพท์สำคัญและทำแผนที่ชุดที่ 2 ซึ่งเป็นแผนที่แสดงการแบ่งเขตภาษาดีนย่อย การลากเส้นแบ่งเขตศัพท์นี้ ผู้วิจัยทำโดยการนำแผนที่ชุดที่ 1 มาพิจารณาที่ละแผ่น และทดลองกำหนดจำนวนจุดที่ใช้

ศัพท์เดี่ยวเกาะกลุ่มกันเพื่อลากเส้นแบ่งเขตศัพท์สำคัญไว้ 10 จุดเช่นเดียวกับที่ใช้ในงานวิจัยของสุนีย์พรแต่จำนวน 10 จุดนี้เมื่อเทียบกับจุดเก็บข้อมูลที่ได้รับแบบสอบถามคืนมา 270 จุดแล้วจะเป็นจำนวนที่น้อยมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดจำนวนจุดเก็บข้อมูลที่จะใช้ลากเส้นแบ่งเขตศัพท์ในแผนที่ชุดที่ 2 โดยทดลองเพิ่มขึ้นทีละ 5 จุด เป็น 15, 20, 25 ตามลำดับ พบว่า 25 จุดเป็นจำนวนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับจำนวนข้อมูลของบริเวณหนึ่งซึ่งมีจำนวนที่ใช้ศัพท์เดี่ยวกันเกาะกลุ่มต่ำสุด (28 จุด) และสามารถลากเส้นแบ่งเขตศัพท์ได้ บริเวณดังกล่าวได้แก่บริเวณของศัพท์เห็นชวห่อ หน้าบรรทัดที่ 7 "ข้าวต้มมัด" บริเวณนี้อยู่ในจังหวัดพัทลุงมีจุดเก็บข้อมูลที่ใช้ศัพท์เดี่ยวกันเกาะกลุ่ม 28 จุด ใช้ศัพท์เห็นชวห่อ ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดว่าถ้าบริเวณใดมีศัพท์เดี่ยวกันเกาะกลุ่มกันเกิน 25 จุดจะถือว่าสามารถลากเส้นแบ่งเขตศัพท์ได้

4.2 การลากเส้นแบ่งเขตศัพท์

การลากเส้นแบ่งเขตศัพท์ในแผนที่แต่ละแผ่นจะพิจารณาแยกบริเวณออกโดยมีขั้นตอน

2 ขั้นตอน

ก. ขั้นตอนที่หนึ่ง การลากเส้นแบ่งเขตศัพท์ พิจารณาลากเส้นแบ่งเขตศัพท์ด้วยการสังเกตว่าบริเวณใดมีการเกาะกลุ่มของศัพท์ แล้วนับดูว่าเกิน 25 จุดหรือไม่ ถ้าพบว่าเกิน 25 จุด จะดูว่าบริเวณที่ใช้ศัพท์นั้นสุดเขตที่ใดก็จะลากเส้นแบ่งบริเวณ เช่น แผนที่ของหน้าบรรทัดที่ 2 "น้อยโหน่ง" (หน้า 79) เมื่อสังเกตดูพบว่าในบริเวณบน ซึ่งอยู่ในบริเวณจังหวัดนครศรีธรรมราชจะปรากฏศัพท์หมายเลข 1 (น้อยโหน่ง) เกาะกลุ่มกันเป็นจำนวนมาก ในบริเวณกลางซึ่งอยู่ในบริเวณจังหวัดพัทลุง และอำเภอระโนด, กิ่งอำเภอกระแสดินธุ์ อำเภอสะทิงพระ จังหวัดสงขลาจะปรากฏศัพท์หมายเลข 2 (บ้ารำสา) เกาะกลุ่มกันเป็นจำนวนมาก และในบริเวณล่างสุดซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของจังหวัดสงขลาจะปรากฏศัพท์หมายเลข 1 (น้อยโหน่ง), 3 (น้อยหนัง), 4 (หล้าหนัง) ผู้วิจัยลากเส้นแบ่งเขตศัพท์แบ่ง 3 บริเวณนี้ออกจากกัน โดยลากผ่านระหว่างกลางของศัพท์ 2 ศัพท์ที่อยู่คนละเขตกัน ในการลากเส้นแบ่งบริเวณนี้บางครั้งพบว่าบริเวณที่เหลือมีศัพท์ที่ใช้ปะปนกันมากซึ่งบริเวณเหล่านี้จะต้องพิจารณาอย่างละเอียด โดยใช้การคำนวณเปอร์เซ็นต์การปรากฏเกาะกลุ่มกันของศัพท์ จึงจะทราบว่า เป็นบริเวณของศัพท์ใด

เมื่อพิจารณาลากเส้นแบ่งบริเวณครบทุกหน้าบรรทัดแล้วปรากฏว่ามีหน้าบรรทัด 16 หน้าบรรทัดซึ่งไม่ปรากฏเส้นแบ่งเขตศัพท์ได้แก่หน้าบรรทัดที่ 5, 8, 9, 13, 14, 15, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 27, 28, 29, 30 อย่างไรก็ตามแผนที่ประเภทนี้ผู้วิจัยก็นำมาผ่านขั้นตอนที่ 2 ด้วย

ข. ขั้นตอนที่สองการกำหนดสัญลักษณ์แทนศัพท์ที่ใช้ในแต่ละบริเวณโดยใช้การคำนวณหาอัตราร้อยละของการปรากฏของศัพท์แต่ละศัพท์ในบริเวณนั้นๆ วิธีการที่ใช้เป็นวิธีการเดียวกันกับของสนธิ์พร (2534) โดยมีเกณฑ์ดังนี้ คือ

ก. สัญลักษณ์หนึ่งนับเป็น 1 คะแนน

ข. หาอัตราร้อยละของการปรากฏของแต่ละสัญลักษณ์ในบริเวณดังกล่าว โดยกำหนดให้คะแนนรวมของบริเวณนั้นเป็นจำนวนเต็มของการหาอัตราร้อยละ เช่น หน่วยอัตราที่ 2 "น้อยโหน่ง" (บริเวณบน) มีผลของการหาอัตราร้อยละของการปรากฏ ของแต่ละสัญลักษณ์ได้แก่

สัญลักษณ์ 1	ปรากฏ	58 จุด
2	"	4 จุด
3	"	19 จุด
4	"	0 จุด
5	"	12 จุด
6	"	11 จุด
7	"	3 จุด
8	"	1 จุด
9	"	1 จุด
10	"	1 จุด
รวม	110 จุด	= 100 %

ดังนั้น

สัญลักษณ์	1	= 52.72 %
	2	= 3.63 %
	3	= 17.27 %
	4	= -
	5	= 10.90 %
	6	= 10.00 %
	7	= 2.72 %
	8	= 0.90 %
	9	= 0.90 %
	10	= 0.90 %

ค. การกำหนดสัญลักษณ์แทนศัพท์ที่ใช้ในบริเวณดังกล่าวใช้ศัพท์ที่มีอัตราการปรากฏสูงสุดและศัพท์ที่มีอัตราการปรากฏรองลงมา โดยกำหนดให้ศัพท์ที่มีอัตราการปรากฏรองลงมามีความต่างจากศัพท์ที่มีอัตราการปรากฏสูงสุดไม่เกินร้อยละ 20 เป็นตัวแทนการใช้ศัพท์ของบริเวณนั้น เช่น หน่วยอรรถที่ 2 "น้อยโหน่ง" บริเวณล่าง

สัญลักษณ์ 1	ปรากฏ	29 จุด
2	"	2 จุด
3	"	29 จุด
4	"	19 จุด
5	"	1 จุด
รวม 80 จุด	=	100 %

ดังนั้น สัญลักษณ์ 1	=	36.25 %
2	=	2.05 %
3	=	36.25 %
4	=	23.75 %
5	=	1.25 %

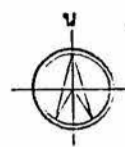
จากการคำนวณสัญลักษณ์แทนศัพท์ในบริเวณนี้คือ 1-3-4 เรียงตามลำดับการปรากฏ เมื่อพิจารณาแล้วก็แสดงสัญลักษณ์แทนศัพท์ด้วยตัวเลขขนาดใหญ่ไว้บริเวณข้างๆ แผนที่

เมื่อลากเส้นแบ่งเขตศัพท์และกำหนดสัญลักษณ์ของแต่ละบริเวณแล้วพบว่าสามารถแบ่งแผนที่ออกเป็น 3 ประเภทดังนี้ คือ

ก. แผนที่ประเภทที่มีเส้นแบ่งเขตศัพท์ 1 เส้น แบ่งบริเวณที่ศึกษาออกเป็น 2 บริเวณ มีทั้งหมด 8 แผนที่ คือแผนที่ของหน่วยอรรถที่ 1, 3, 6, 17, 25, 26, 11, 22

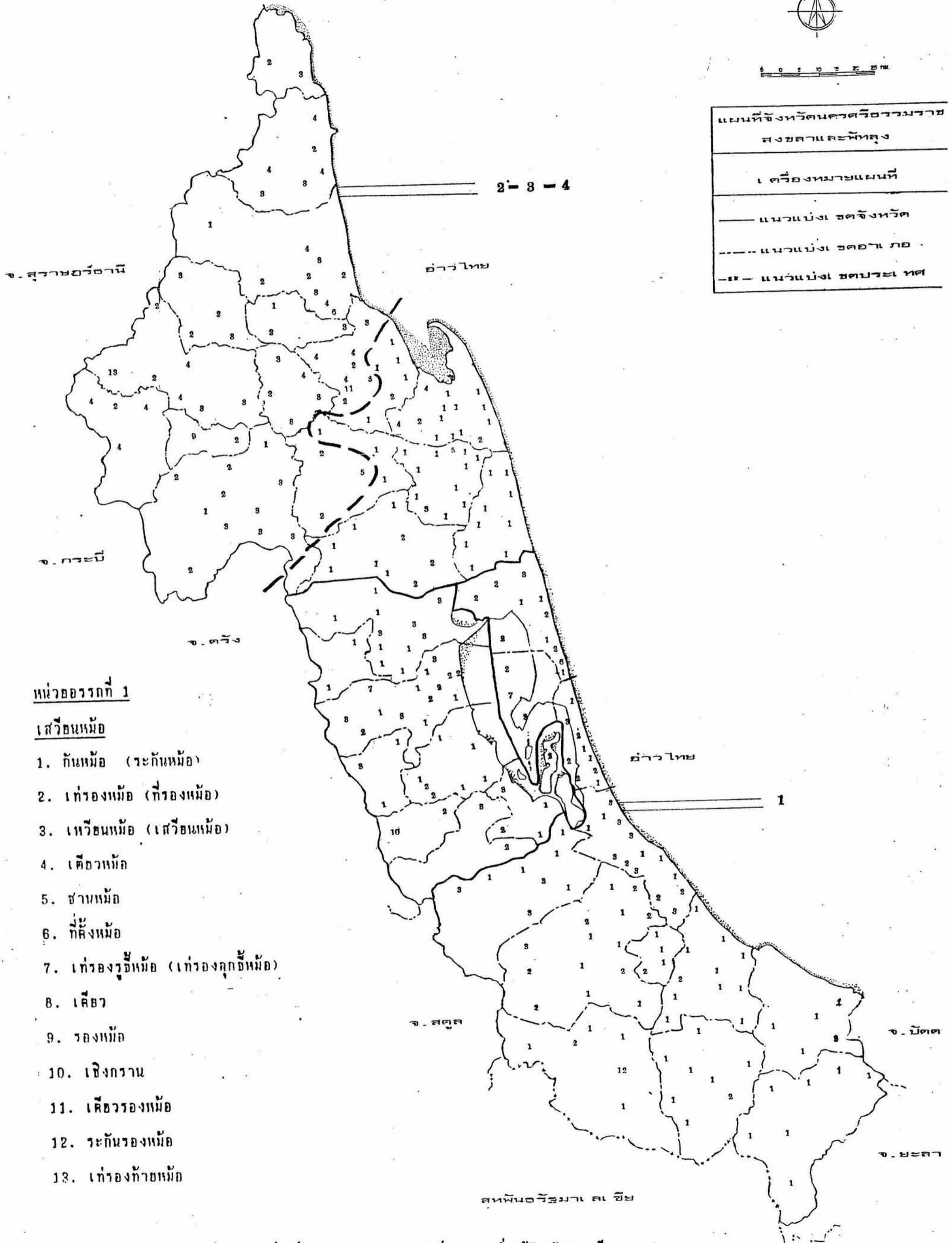
ข. แผนที่ประเภทที่มีเส้นแบ่งเขตศัพท์ 2 เส้น แบ่งบริเวณที่ศึกษาออกเป็น 3 บริเวณ มีทั้งหมด 6 แผนที่ คือแผนที่ของหน่วยอรรถที่ 2, 4, 7, 10, 12, 16

ค. แผนที่ประเภทที่ไม่มีเส้นแบ่งเขตศัพท์ มีทั้งหมด 16 แผนที่ ได้แก่แผนที่ของหน่วยอรรถที่ 5, 8, 9, 13, 14, 15, 18, 19, 20, 21, 23, 24, 27, 28, 29, 30

๐ ๕ ๑๐ ๑๕ ๒๐ ๒๕ ๓๐

แผนที่จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลาและพัทลุง
เครื่องหมายแผนที่
— แนวแบ่ง เขตจังหวัด
- - - - - แนวแบ่ง เขตอำเภอ
- - - - - แนวแบ่ง เขตบวรเขต

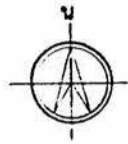

หน่วยอาคารที่ 1

เสวียนหม้อ

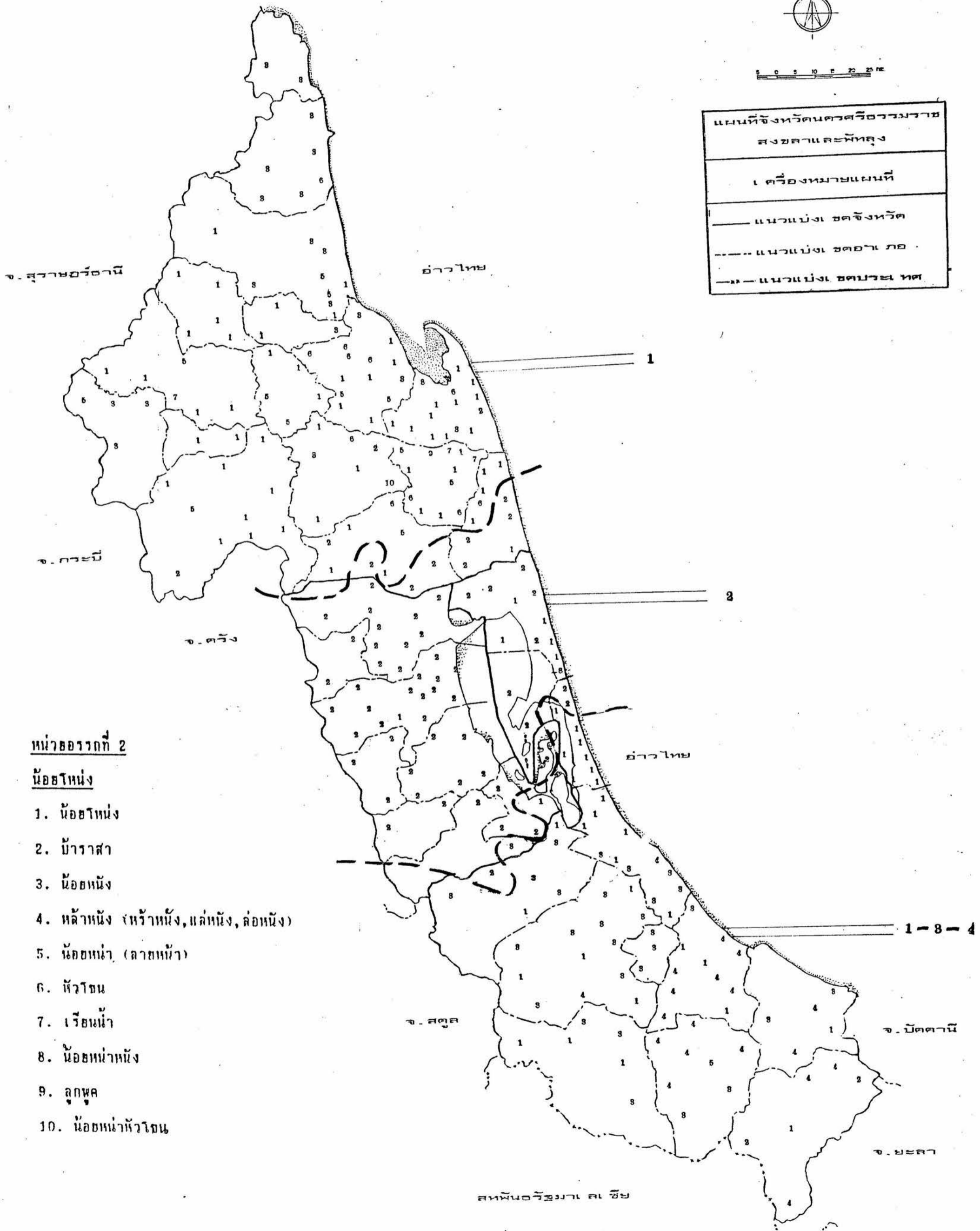
1. กั้นหม้อ (ระกั้นหม้อ)
2. เถ่รงหม้อ (ที่รงหม้อ)
3. เหวียนหม้อ (เสวียนหม้อ)
4. เค็ดวหม้อ
5. ซ่างหม้อ
6. ที่คั้งหม้อ
7. เถ่รงรู้งหม้อ (เถ่รงลูกช้หม้อ)
8. เค็ดว
9. ร่องหม้อ
10. เเชิงกราน
11. เค็ดวร่องหม้อ
12. ระกั้นร่องหม้อ
13. เถ่รงท้ายหม้อ

ภาพที่ 5 แผนที่ชุดที่ 2 แสดงการกระจายพื้นที่ภาษาไทถิ่นใต้จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลาและพัทลุง

0 5 10 15 20 25 KM

แผนที่จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลาและพัทลุง
1 เครื่องหมายแผนที่
— แนวแบ่ง เขตจังหวัด
- - - - - แนวแบ่ง เขตอำเภอ
- - - - - แนวแบ่ง เขตตำบล

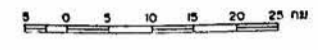

หน้าอรากที่ 2

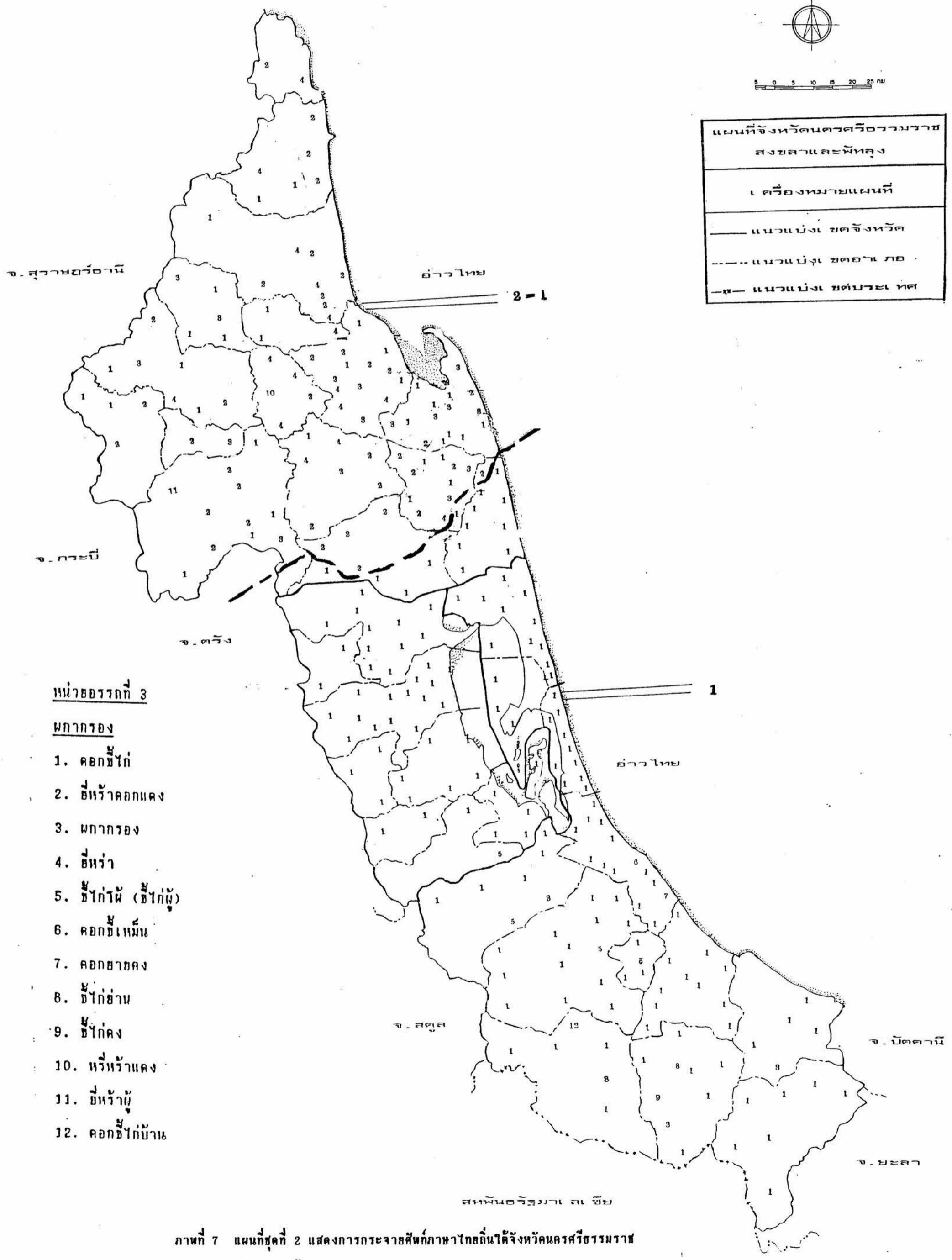
น้อฮหนึ่ง

1. น้อฮหนึ่ง
2. บ้าราสา
3. น้อฮหนึ่ง
4. หล้าหนึ่ง (หรี้าหนึ่ง, แล่หนึ่ง, ล้อหนึ่ง)
5. น้อฮหนึ่ง (ลาฮหนึ่ง)
6. หัวโชน
7. เรือหนึ่ง
8. น้อฮหนึ่ง
9. ลุกพุด
10. น้อฮหนึ่งหัวโชน

ภาพที่ 6 แผนที่ชุดที่ 2 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลาและพัทลุง

แผนที่จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลาและพัทลุง
เครื่องหมายแผนที่
— แนวแบ่งเขตจังหวัด
- - - - - แนวแบ่งเขตอำเภอ
- - - - - แนวแบ่งเขตตำบล

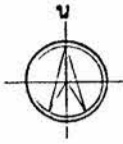

หน่วยย่อยที่ 3

พิกัด

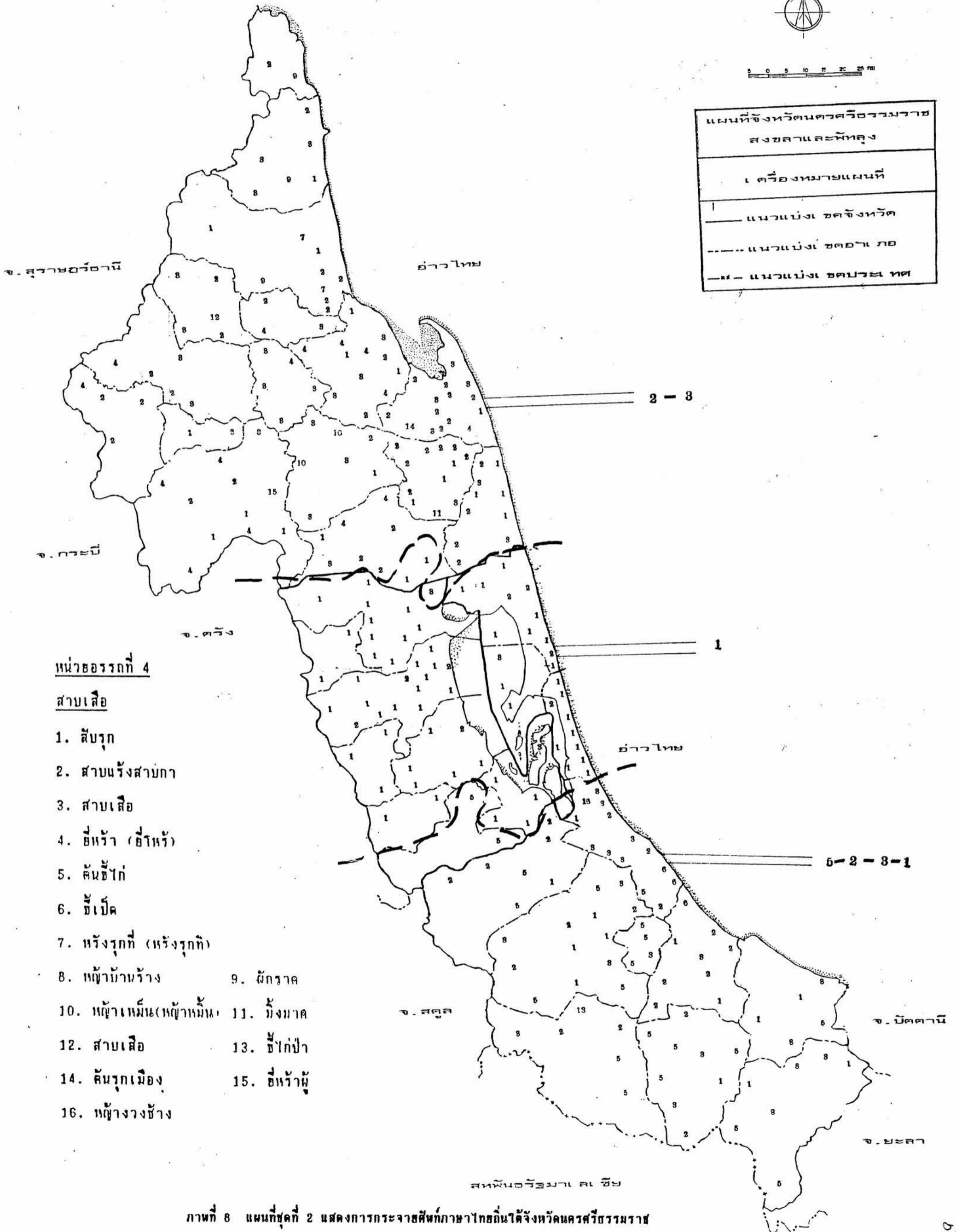
1. ดอกไม้
2. อีหว่าแดง
3. พิกัด
4. อีหว่า
5. ช้างดำ (ช้างดำ)
6. ดอกไม้
7. ดอกไม้
8. ช้างดำ
9. ช้างดำ
10. อีหว่าแดง
11. อีหว่า
12. ดอกไม้

ภาพที่ 7 แผนที่ชุดที่ 2 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดนครศรีธรรมราช
สงขลาและพัทลุง

0 5 10 15 20 กม.

แผนที่จังหวัดนครศรีธรรมราช	
สงขลาและพัทลุง	
เครื่องหมายแผนที่	
—	แนวแบ่ง เขตจังหวัด
- - - -	แนวแบ่ง เขตอำเภอ
- - - -	แนวแบ่ง เขตตำบล

หน้าออรรถที่ 4

สาบเสื่อ

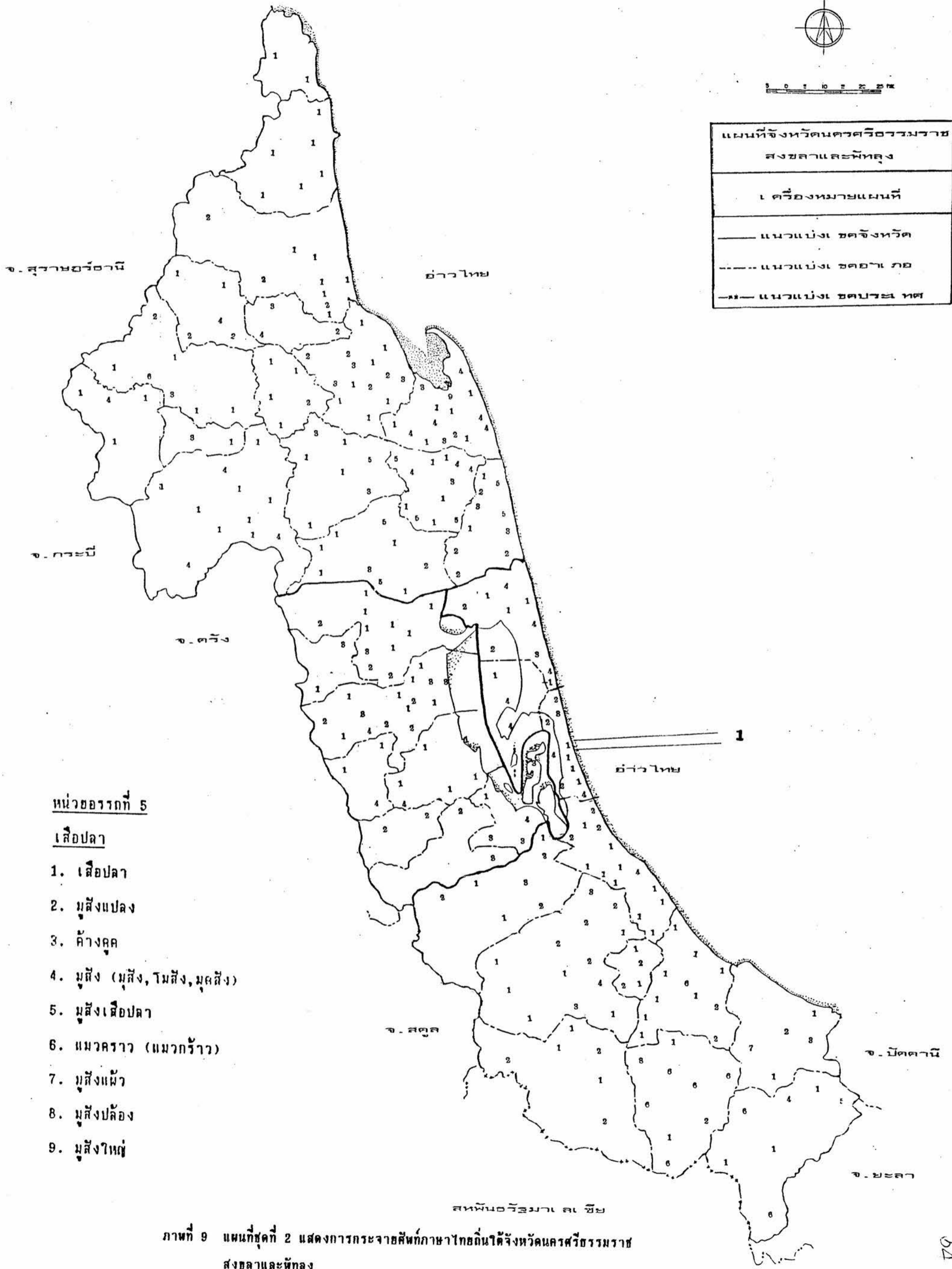
- 1. ลับรุก
- 2. สาบร้างสาบกา
- 3. สาบเสื่อ
- 4. อีหั่ว (อีหั่ว)
- 5. คันซำก
- 6. ซ้ำเป็ด
- 7. หวังรุกที่ (หวังรุกที่)
- 8. ทุ่งบ้านร้าง
- 9. ผักรูด
- 10. ทุ่งเหมิน (ทุ่งเหมิน)
- 11. ทุ่งมาด
- 12. สาบเสื่อ
- 13. ซ้ำกป่า
- 14. คันรุกเมือง
- 15. อีหั่วผู้
- 16. ทุ่งว่างข้าง

ภาพที่ 8 แผนที่ชุดที่ 2 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลาและพัทลุง

0 5 10 15 20 25

แผนที่จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลาและปัตตานี
เครื่องหมายแผนที่
— แนวแบ่งเขตจังหวัด
- - - - - แนวแบ่งเขตอำเภอ
—+— แนวแบ่งเขตตำบล

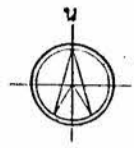

หน่วยย่อยที่ 5

เสือปลา

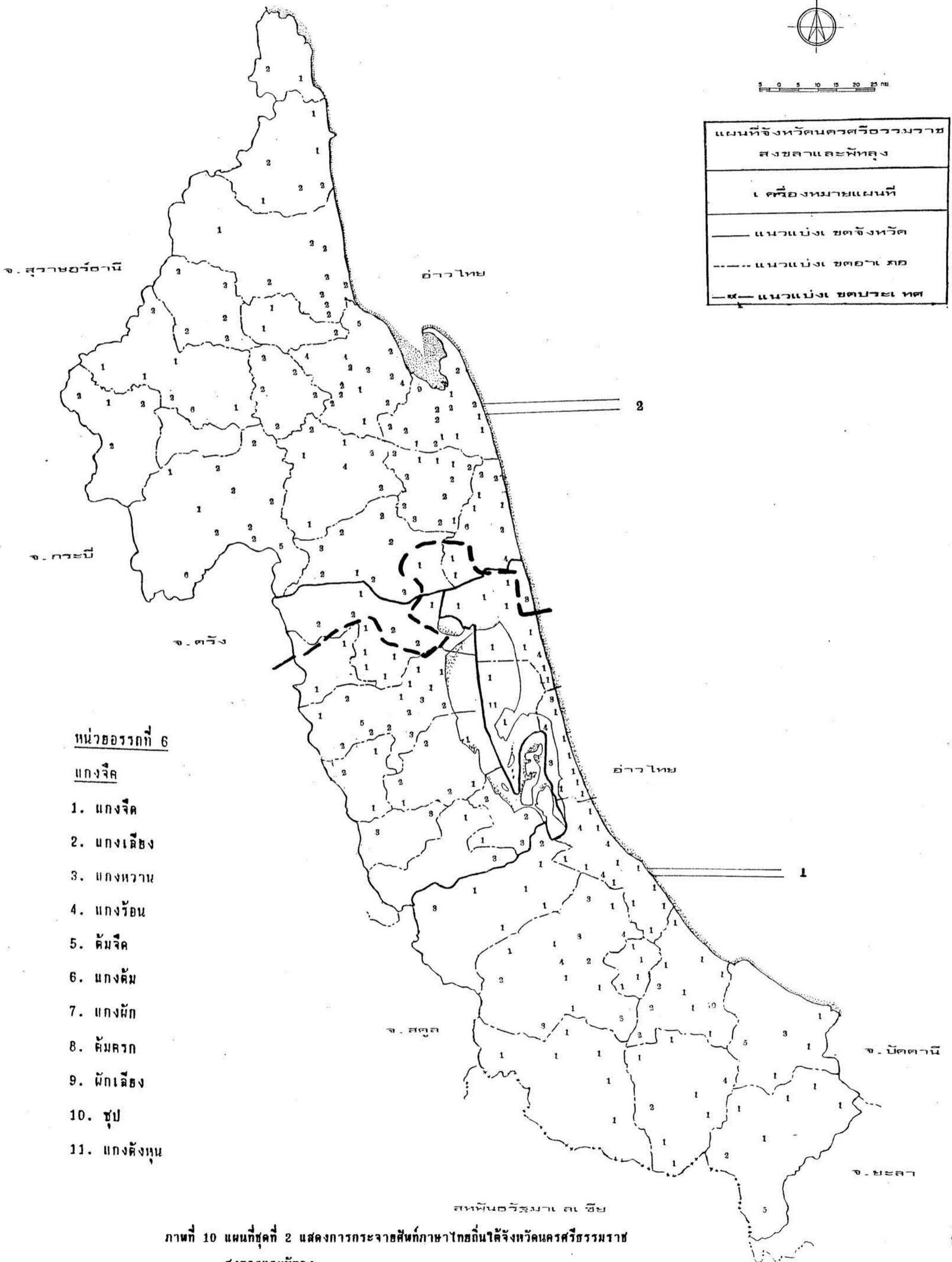
1. เสือปลา
2. มุฮิงแปลง
3. ค้างคูด
4. มุฮิง (มุฮิง, โทมฮิง, มุคฮิง)
5. มุฮิงเสือปลา
6. แมวคราว (แมวก้าว)
7. มุฮิงแพ้ว
8. มุฮิงปล้อง
9. มุฮิงใหญ่

ภาพที่ 9 แผนที่ชุดที่ 2 แสดงการกระจายสัตว์ป่าไทยถิ่นใต้จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลาและปัตตานี

5 0 5 10 15 20 25 กม.

แผนที่จังหวัดนครศรีธรรมราช	
สงขลาและพัทลุง	
เครื่องหมายแผนที่	
—	แนวแบ่ง เขตจังหวัด
- - -	แนวแบ่ง เขตอำเภอ
—+—	แนวแบ่ง เขตประเทศ

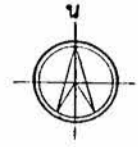

หน่วยย่อยที่ 6

แก่งจืด

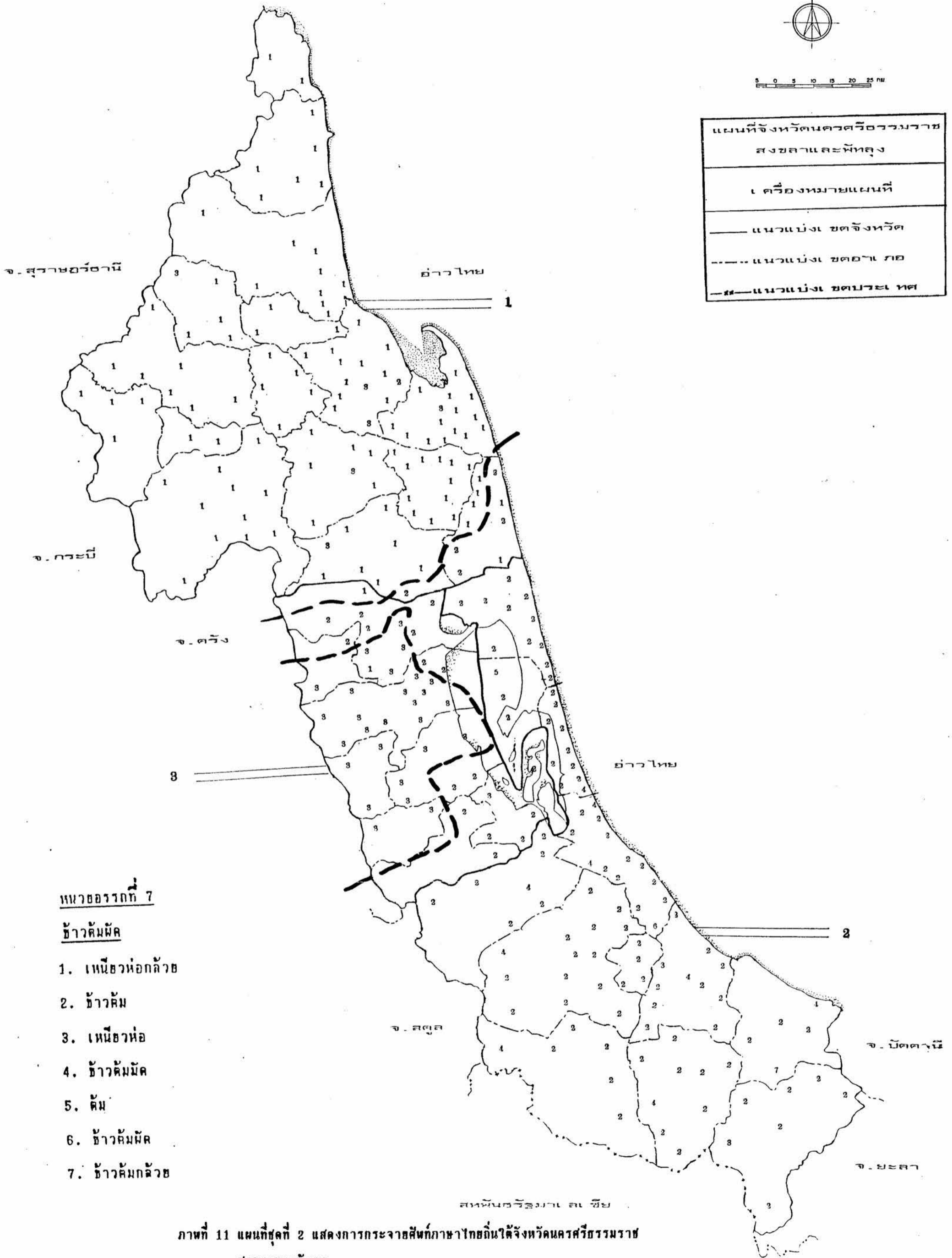
1. แก่งจืด
2. แก่งเลียง
3. แก่งหวาน
4. แก่งร้อน
5. คัมจืด
6. แก่งคัม
7. แก่งผัก
8. คัมครก
9. ผักเลียง
10. ชุป
11. แก่งคั้งหนู

ภาพที่ 10 แผนที่ชุดที่ 2 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดนครศรีธรรมราช
สงขลาและพัทลุง

0 5 10 15 20 25 กม.

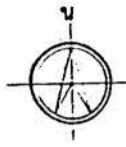
แผนที่จังหวัดนครราชสีมา สงขลาและพัทลุง
เครื่องหมายแผนที่
— แนวแบ่ง เขตจังหวัด
- - - - - แนวแบ่ง เขตอำเภอ
- - - - - แนวแบ่ง เขตบวร เทศ

แนวเขตที่ 7
ข้าวคัมผัด

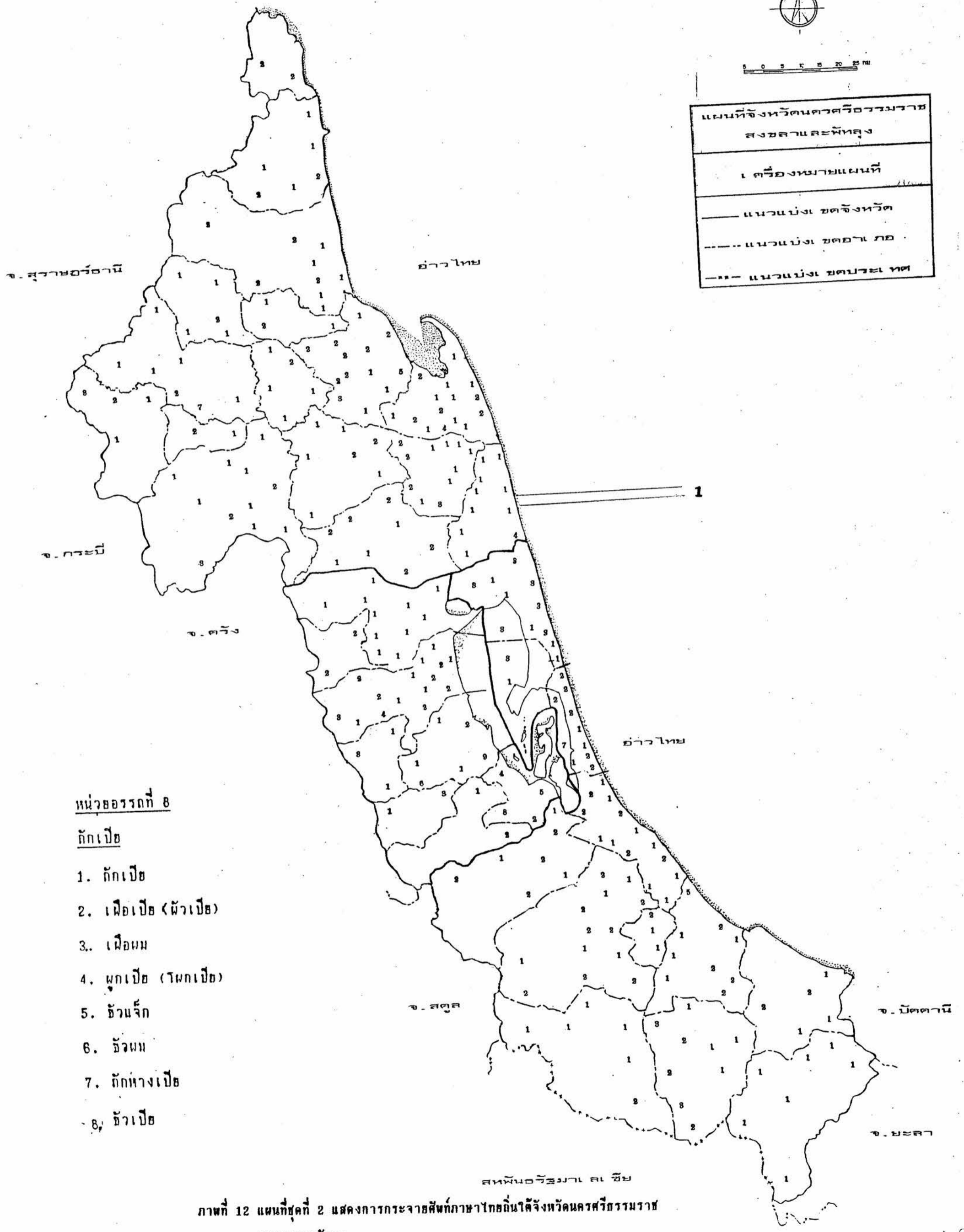
1. เหนือทอกกล้วย
2. ข้าวคัม
3. เหนือท้อ
4. ข้าวคัมผัด
5. คัม
6. ข้าวคัมผัด
7. ข้าวคัมกล้วย

ภาพที่ 11 แผนที่ชุดที่ 2 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดนครราชสีมา
สงขลาและพัทลุง

0 5 10 20 25 กม.

แผนที่จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลาและพัทลุง
เครื่องหมายแผนที่
— แนวแบ่ง เขตจังหวัด
--- แนวแบ่ง เขตอำเภอ
- - - - - แนวแบ่ง เขตประเทศ

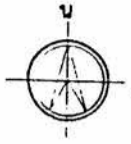

หน่วยอรรถที่ 8

ถักเป็ช

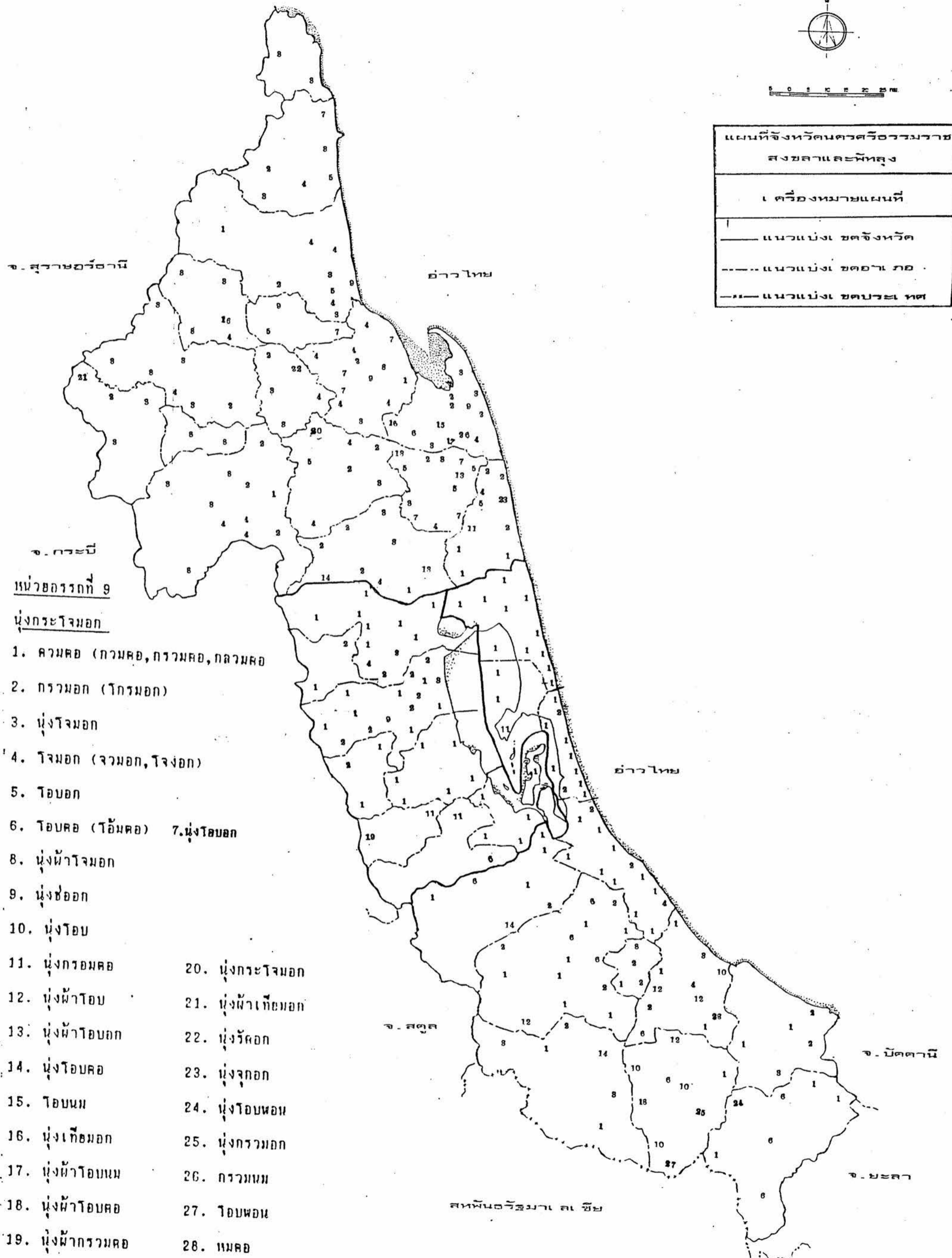
1. ถักเป็ช
2. เป็ชเป็ช (ผ้าเป็ช)
3. เป็ชหม
4. ผูกเป็ช (หมกเป็ช)
5. ถัวแจ็ก
6. ถัวหม
7. ถักหางเป็ช
8. ถัวเป็ช

ภาพที่ 12 แผนที่ชุดที่ 2 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดนครศรีธรรมราช
สงขลาและพัทลุง

0 5 10 15 20 25 กม.

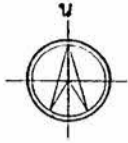
แผนที่จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลาและพัทลุง
เครื่องหมายแผนที่
— แนวแบ่งเขตจังหวัด
- - - - - แนวแบ่งเขตอำเภอ
- - - - - แนวแบ่งเขตตำบล

จ. กระบี่
หน่วยการที่ 9
หมู่เกาะมุก

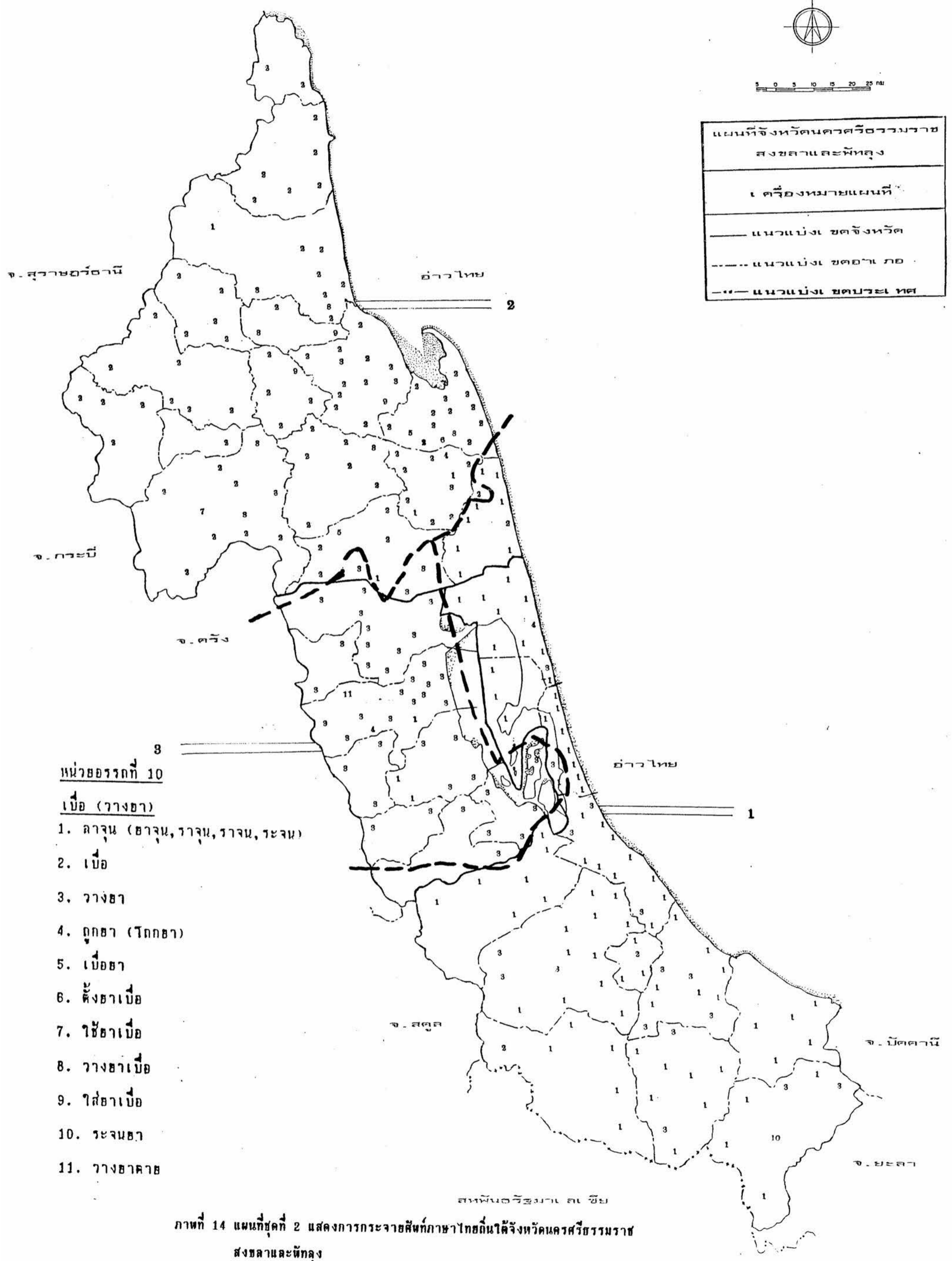
1. ควมคอ (ควมคอ, ควมคอ, ควมคอ)
2. ควมคอ (ควมคอ)
3. หมู่ควมคอ
4. ควมคอ (ควมคอ, ควมคอ)
5. ควมคอ
6. ควมคอ (ควมคอ)
7. หมู่ควมคอ
8. หมู่ควมคอ
9. หมู่ควมคอ
10. หมู่ควมคอ
11. หมู่ควมคอ
12. หมู่ควมคอ
13. หมู่ควมคอ
14. หมู่ควมคอ
15. ควมคอ
16. หมู่ควมคอ
17. หมู่ควมคอ
18. หมู่ควมคอ
19. หมู่ควมคอ
20. หมู่ควมคอ
21. หมู่ควมคอ
22. หมู่ควมคอ
23. หมู่ควมคอ
24. หมู่ควมคอ
25. หมู่ควมคอ
26. ควมคอ
27. ควมคอ
28. ควมคอ

ภาพที่ 13 แผนที่ชุดที่ 2 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดนครศรีธรรมราช
สงขลาและพัทลุง

5 0 5 10 15 20 25 กม.

แผนที่จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลาและพัทลุง
เครื่องหมายแผนที่
— แนวแบ่ง เขตจังหวัด
- - - - - แนวแบ่ง เขตอำเภอ
- - - - - แนวแบ่ง เขตบวร เทศ

หน่วยย่อยที่ 10

บ่อ (วางบ่อ)

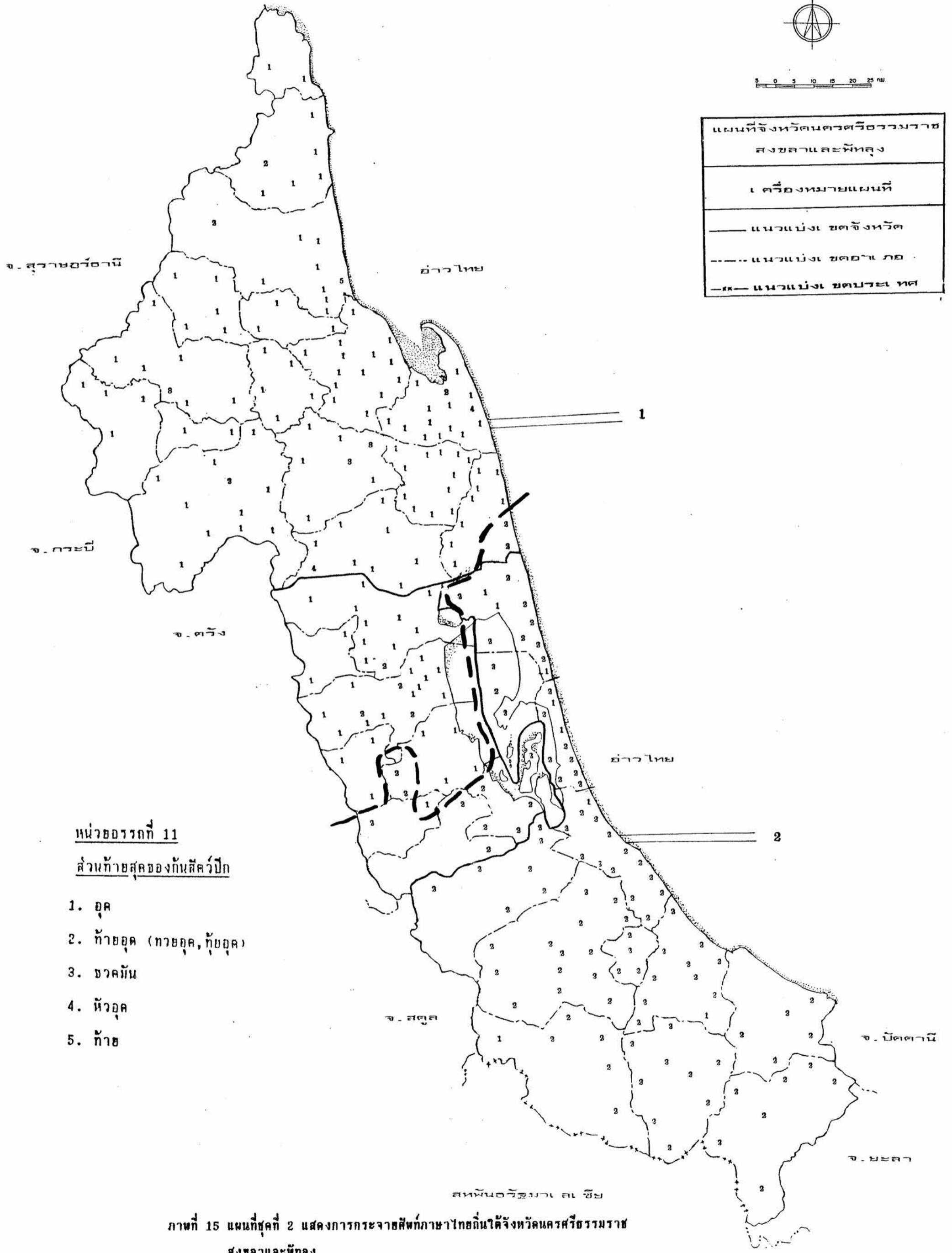
1. ลารูน (ฮารูน, วารูน, ราชน, ระจน)
2. บ่อ
3. วางบ่อ
4. ถุกบ่อ (โถกบ่อ)
5. บ่อฮอ
6. หังฮอ
7. ไร่ฮอ
8. วางฮอ
9. ไร่ฮอ
10. ระจนฮอ
11. วางฮอ

ภาพที่ 14 แผนที่ชุดที่ 2 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดนครศรีธรรมราช
สงขลาและพัทลุง

0 5 10 15 20 25 กม.

แผนที่จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลาและพืทลุง
เครื่องหมายแผนที่
— แนวแบ่ง เขตจังหวัด
- - - - - แนวแบ่ง เขตอำเภอ
-#-#-#- แนวแบ่ง เขตบรเทศ

หน่วยอรรถที่ 11
ส่วนท้ายสุดของกันสัดว์ปีก

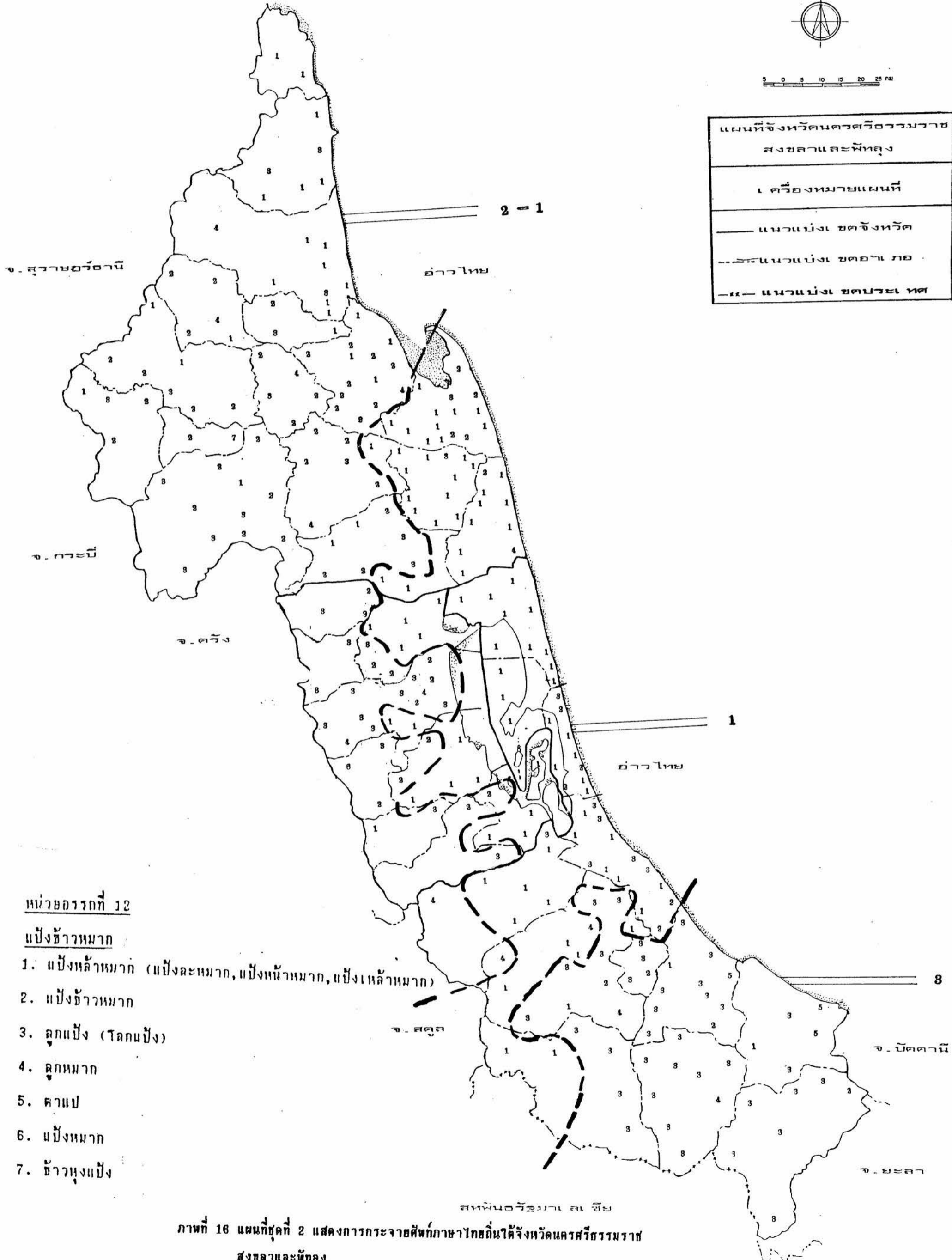
1. อุด
2. ท้ายอุด (ทวยอุด, ทุยอุด)
3. ขาคัน
4. หัวอุด
5. ก้าย

ภาพที่ 15 แผนที่ชุดที่ 2 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดนครศรีธรรมราช
สงขลาและพืทลุง

0 5 10 15 20 25 กม.

แผนที่จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลาและพัทลุง
เครื่องหมายแผนที่
— แนวแบ่งเขตจังหวัด
- - - - - แนวแบ่งเขตอำเภอ
- - - - - แนวแบ่งเขตบวรเขต

หน่วยอรรถที่ 12

แบ่งข้าวหมาก

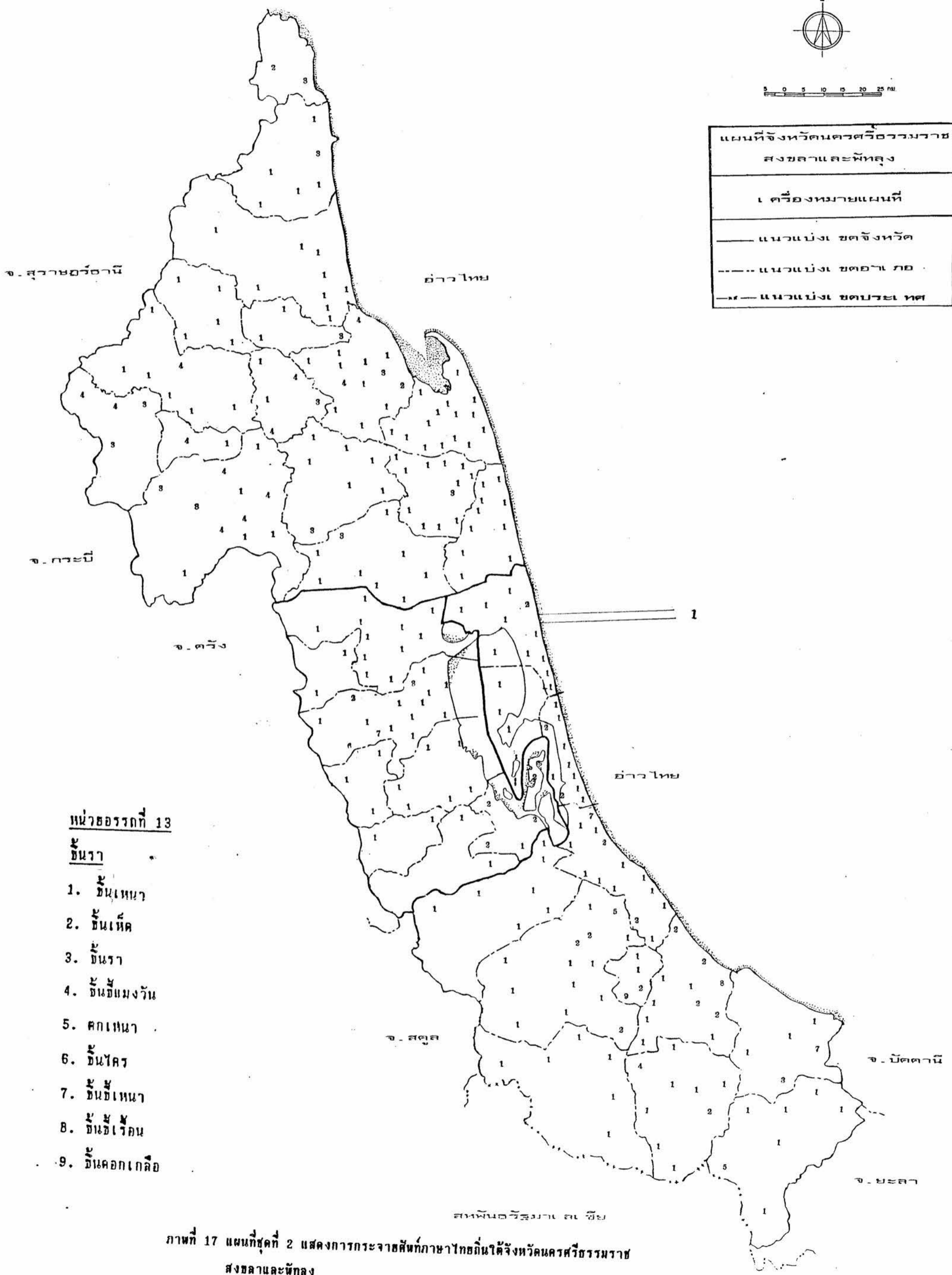
1. แบ่งหล้าหมาก (แบ่งละหมาก, แบ่งหน้าหมาก, แบ่งเหล้าหมาก)
2. แบ่งข้าวหมาก
3. ลูกแป้ง (โกลนแป้ง)
4. ลูกหมาก
5. ตาแป
6. แบ่งหมาก
7. ข้าวหุงแป้ง

ภาพที่ 16 แผนที่ชุดที่ 2 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลาและพัทลุง

5 0 5 10 15 20 25 กม.

แผนที่จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลาและพัทลุง
เครื่องหมายแผนที่
— แนวแบ่งเขตจังหวัด
- - - - - แนวแบ่งเขตอำเภอ
~ ~ ~ ~ ~ แนวแบ่งเขตบวรเขต

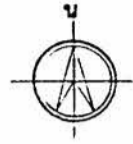

หน่วยย่อยที่ 13

อำเภอ

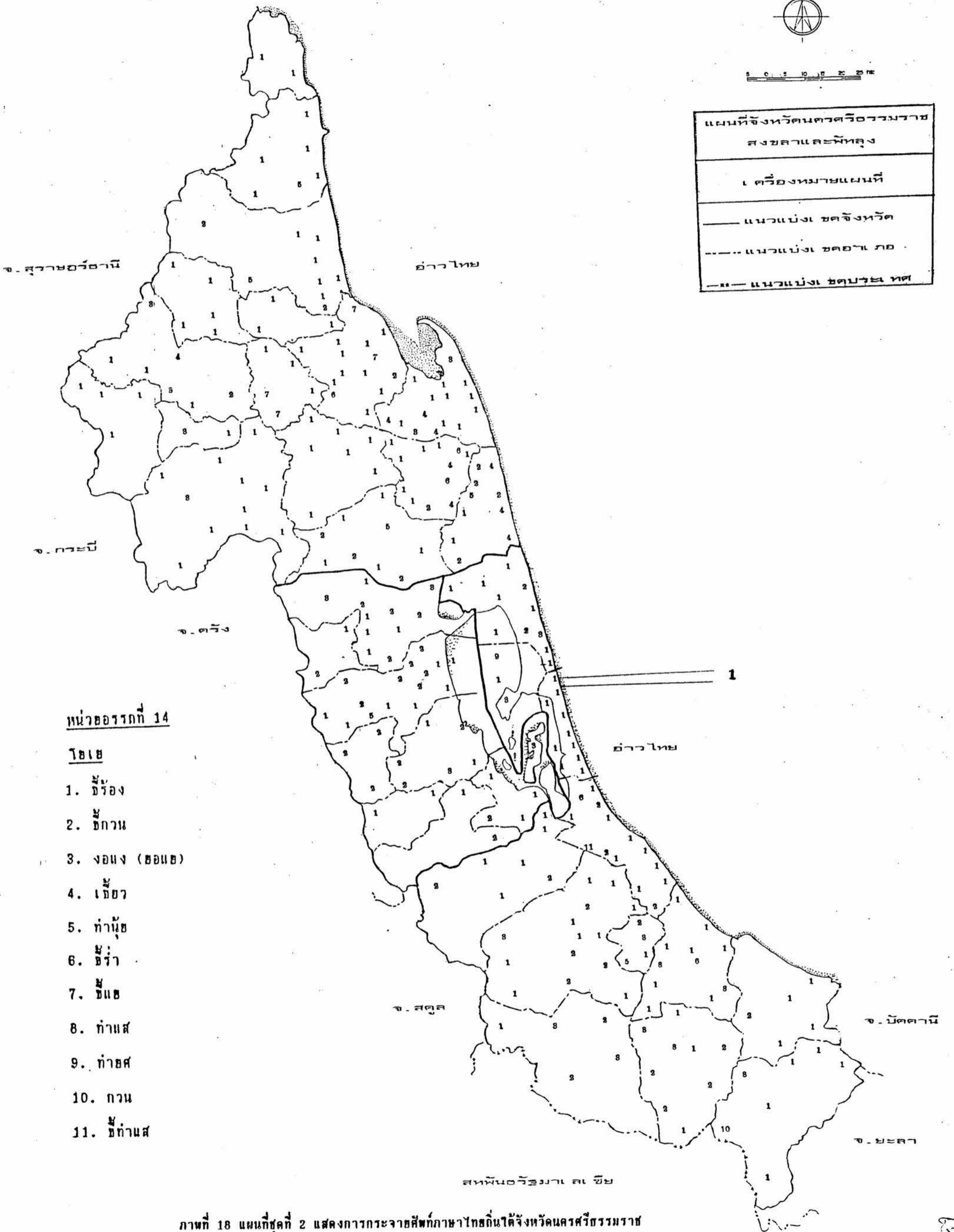
1. ชื่นเหรา
2. ชื่นเห็ด
3. ชื่นรา
4. ชื่นอัมพวัน
5. ศกแหงา
6. ชื่นไคร
7. ชื่นอเนหา
8. ชื่นอเวอน
9. ชื่นแอกเกลือ

ภาพที่ 17 แผนที่ชุดที่ 2 แสดงการกระจายพื้นที่ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลาและพัทลุง

๑ ๐ ๑ ๐ ๑ ๕ ๑ ๐ ๑

แผนที่จังหวัดนครศรีธรรมราช
สงขลาและพัทลุง
เครื่องหมายแผนที่
— แนวแบ่ง เขตจังหวัด
- - - - - แนวแบ่ง เขตอำเภอ
- - - - - แนวแบ่ง เขตตำบล

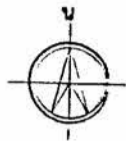

หน้าบรรทัดที่ 14

เลข

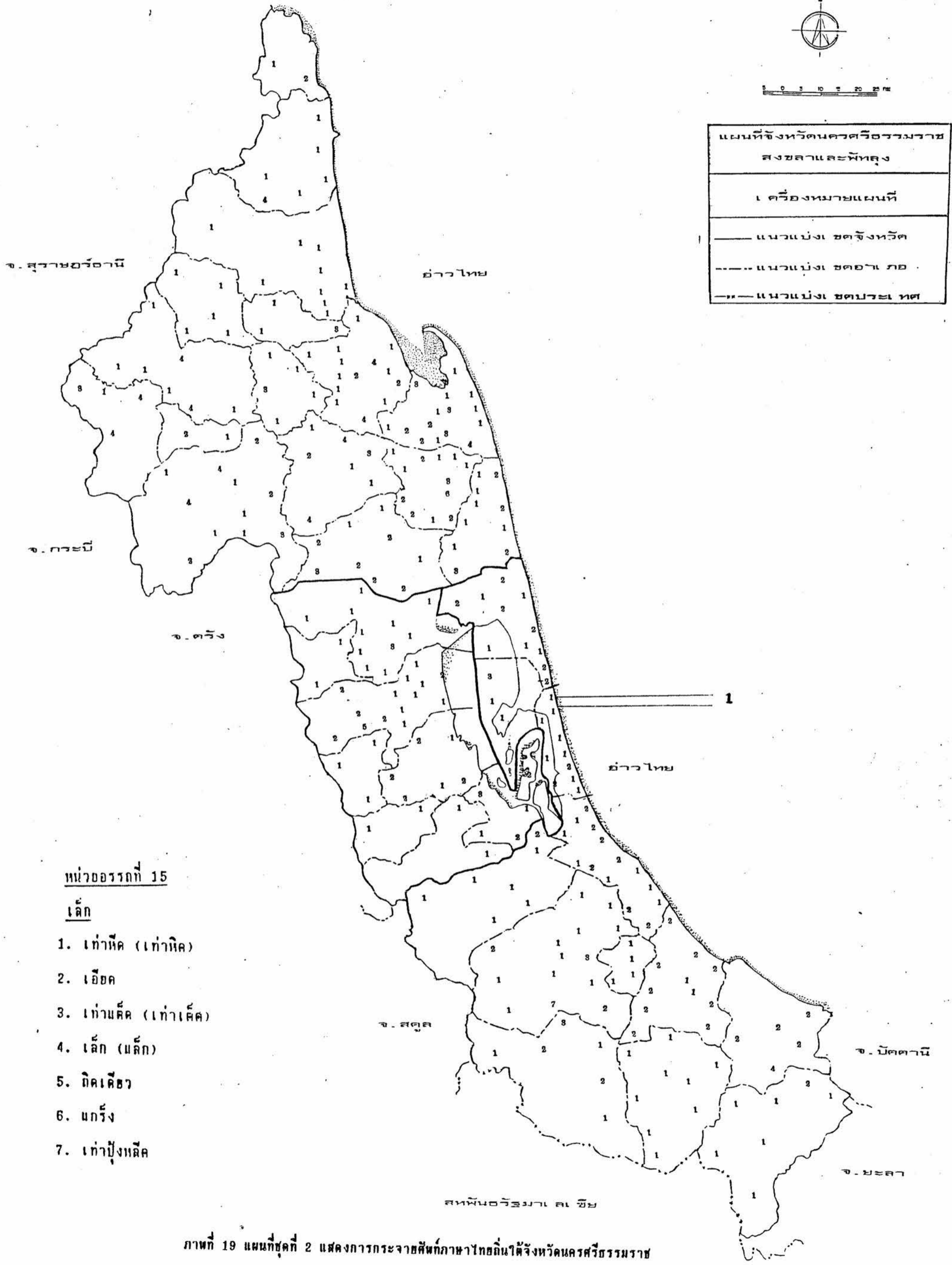
1. ช้อง
2. ชกวน
3. งอนง (ชอนง)
4. เขียว
5. ทำนุช
6. ชวี
7. ชน
8. ทำน
9. ทำน
10. กวน
11. ชทำน

ภาพที่ 18 แผนที่ชุดที่ 2 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลาและพัทลุง

0 5 10 15 20 25

แผนที่จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลาและพัทลุง
เครื่องหมายแผนที่
— แนวแบ่ง เขตจังหวัด
- - - - - แนวแบ่ง เขตอำเภอ
- - - - - แนวแบ่ง เขตตำบล

หน่วยอรรถที่ 15

เล็ก

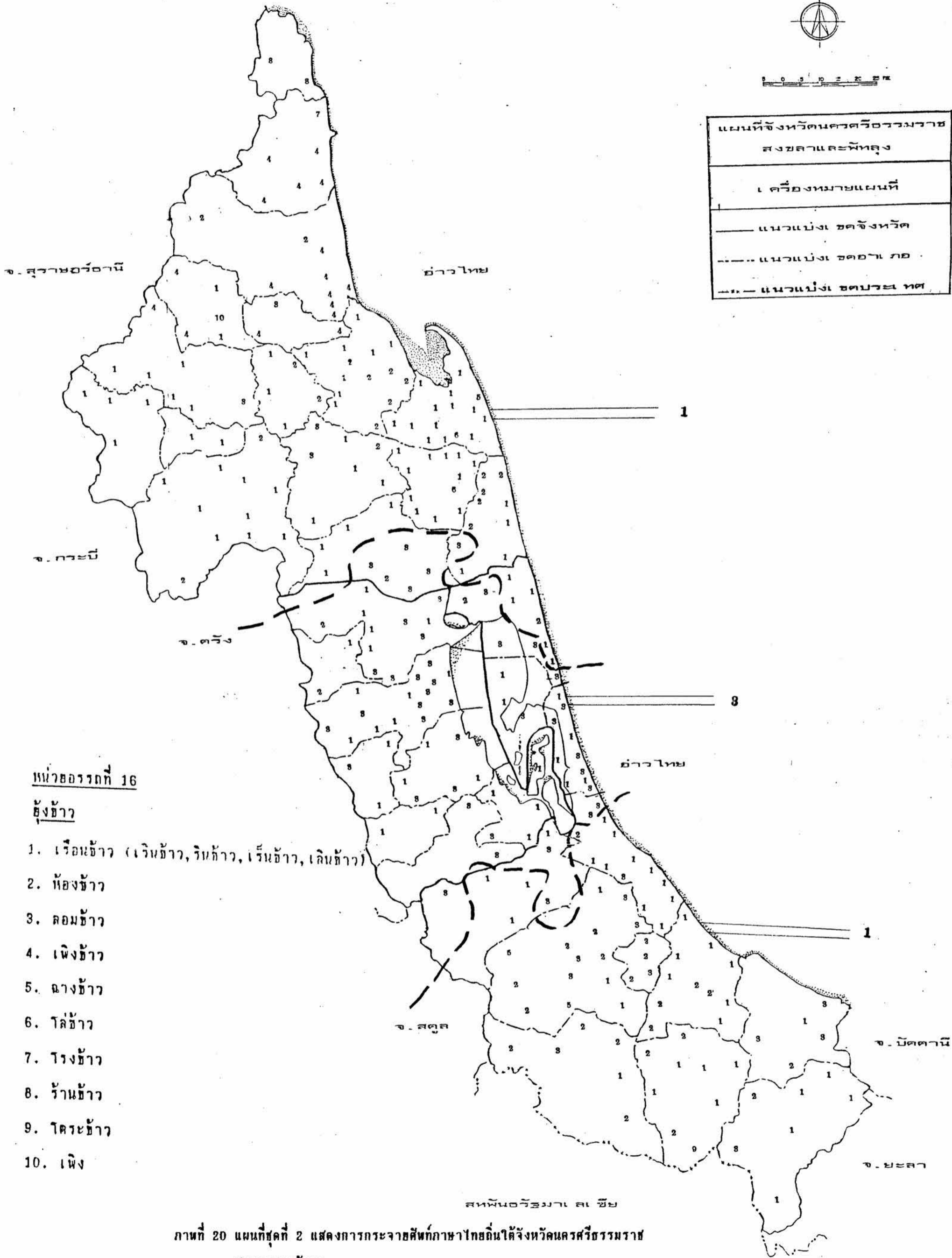
1. เถ่าหีด (เถ่าหิด)
2. เอียด
3. เถ่าแคว็ด (เถ่าเค็ด)
4. เล็ก (เล็ก)
5. กิดเคียว
6. นกรัง
7. เถ่าปู้งเหล็ด

ภาพที่ 19 แผนที่ชุดที่ 2 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดนครศรีธรรมราช
สงขลาและพัทลุง

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

แผนที่จังหวัดนครศรีธรรมราช	
สงขลาและพัทลุง	
เครื่องหมายแผนที่	
—	แนวแบ่ง เขตจังหวัด
- - -	แนวแบ่ง เขตอำเภอ
...	แนวแบ่ง เขตตำบล

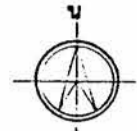

หน่วยการวัดที่ 16

ฮ้างข้าว

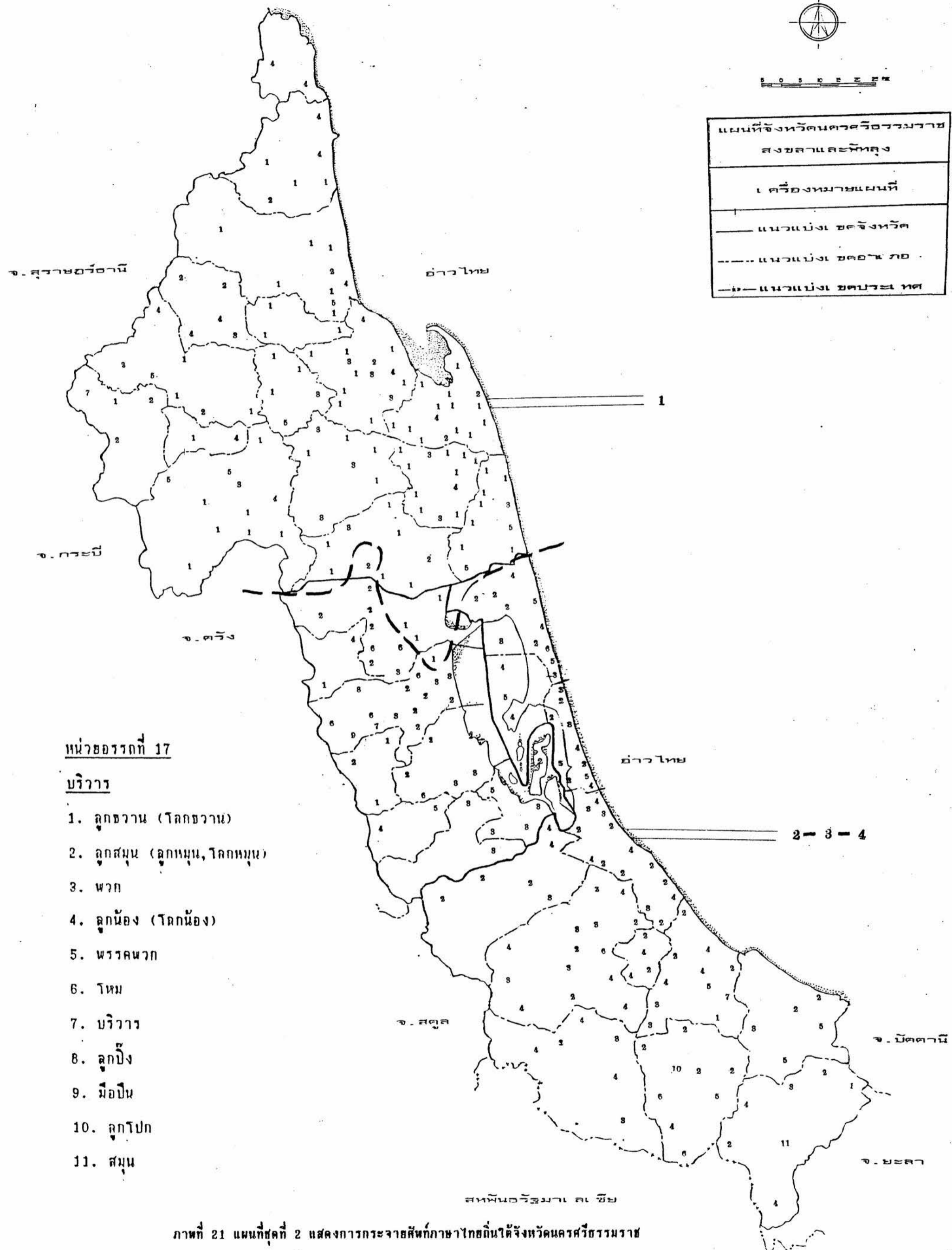
1. เรือนข้าว (เรือนข้าว, รินข้าว, เร็นข้าว, เลินข้าว)
2. ห้องข้าว
3. ลอมข้าว
4. เฝิงข้าว
5. ฉางข้าว
6. ไร่ข้าว
7. ไร่รวงข้าว
8. ไร่ข้าว
9. ไร่ตระข้าว
10. เฝิง

ภาพที่ 20 แผนที่ชุดที่ 2 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลาและพัทลุง

5 0 5 1 0 1 5 2 0 2 5

แผนที่จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลาและพัทลุง
เครื่องหมายแผนที่
— แนวแบ่งเขตจังหวัด
- - - - - แนวแบ่งเขตอำเภอ
~ ~ ~ ~ ~ แนวแบ่งเขตตำบล

หน่วยย่อยที่ 17

บรีวาร

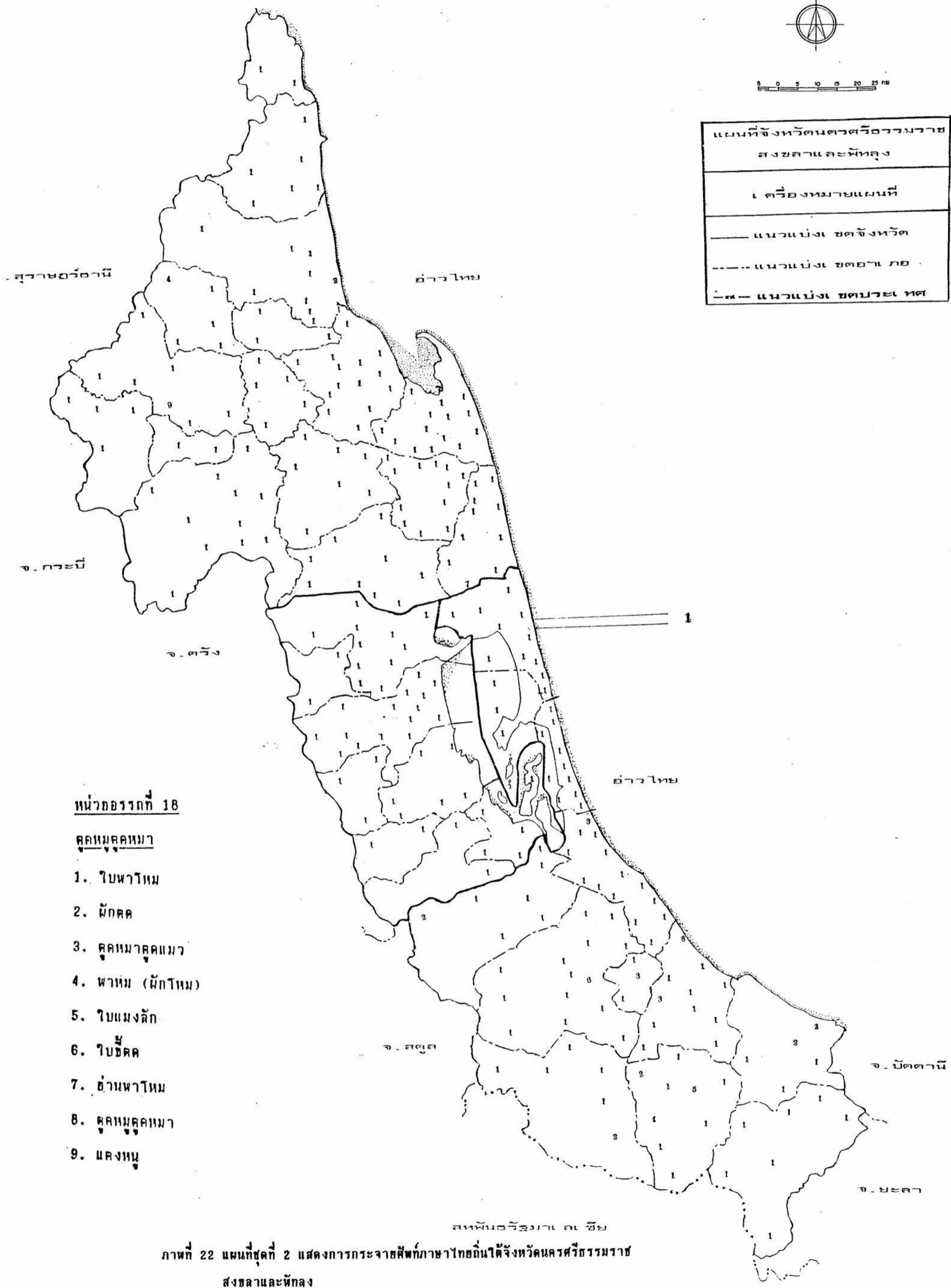
1. ลูกชวาน (โลกชวาน)
2. ลูกสมุน (ลูกหมุน, โลกหมุน)
3. พวก
4. ลูกน้อง (โลกน้อง)
5. พรรคพวก
6. โหม
7. บรีวาร
8. ลูกปิ้ง
9. มือป็น
10. ลูกโปก
11. สมุน

ภาพที่ 21 แผนที่ชุดที่ 2 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดนครศรีธรรมราช
สงขลาและพัทลุง

0 5 10 15 20 25 กม.

แผนที่จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลาและพืทลุง
เครื่องหมายแผนที่
— แนวแบ่ง เขตจังหวัด
- - - - - แนวแบ่ง เขตอำเภอ
- · - · - · - แนวแบ่ง เขตตำบล

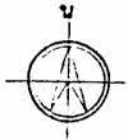

หน่วยย่อยที่ 18

คุดมคุดม

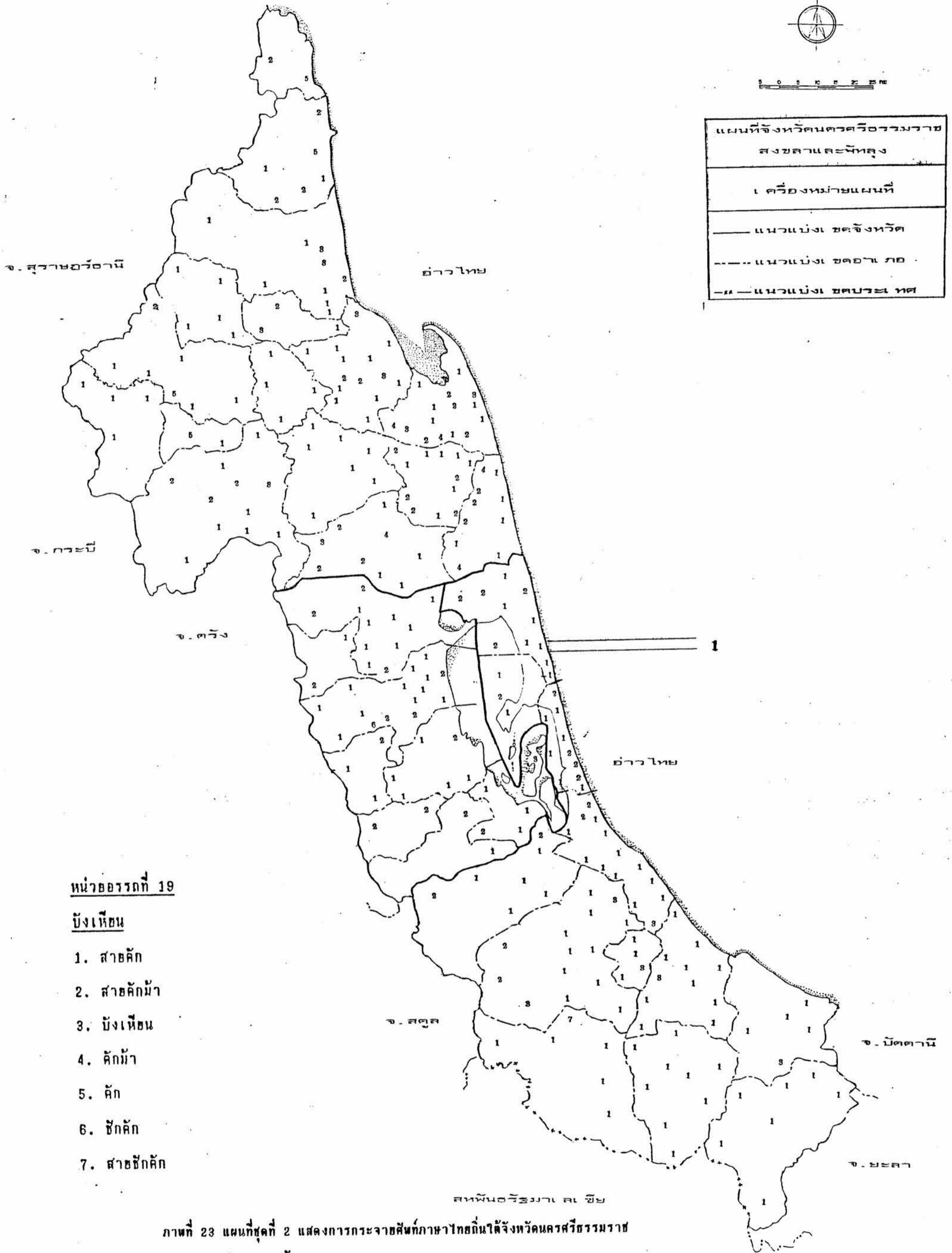
1. ไบพาโทม
2. พักคค
3. คุดมคุดม
4. พาหม (พักโทม)
5. ไบแมงลัก
6. ไบชคค
7. อ่ามหาโทม
8. คุดมคุดม
9. แรงหนุ

ภาพที่ 22 แผนที่ชุดที่ 2 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดนครศรีธรรมราช
สงขลาและพืทลุง

0 5 10 15 20 กม.

แผนที่จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลาและัทลุง
เครื่องหมายแผนที่
— แนวแบ่ง เขตจังหวัด
- - - - - แนวแบ่ง เขตอำเภอ
- - - - - แนวแบ่ง เขตตำบล

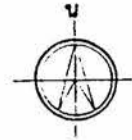

หน้าอรารถที่ 19

บึงเหียน

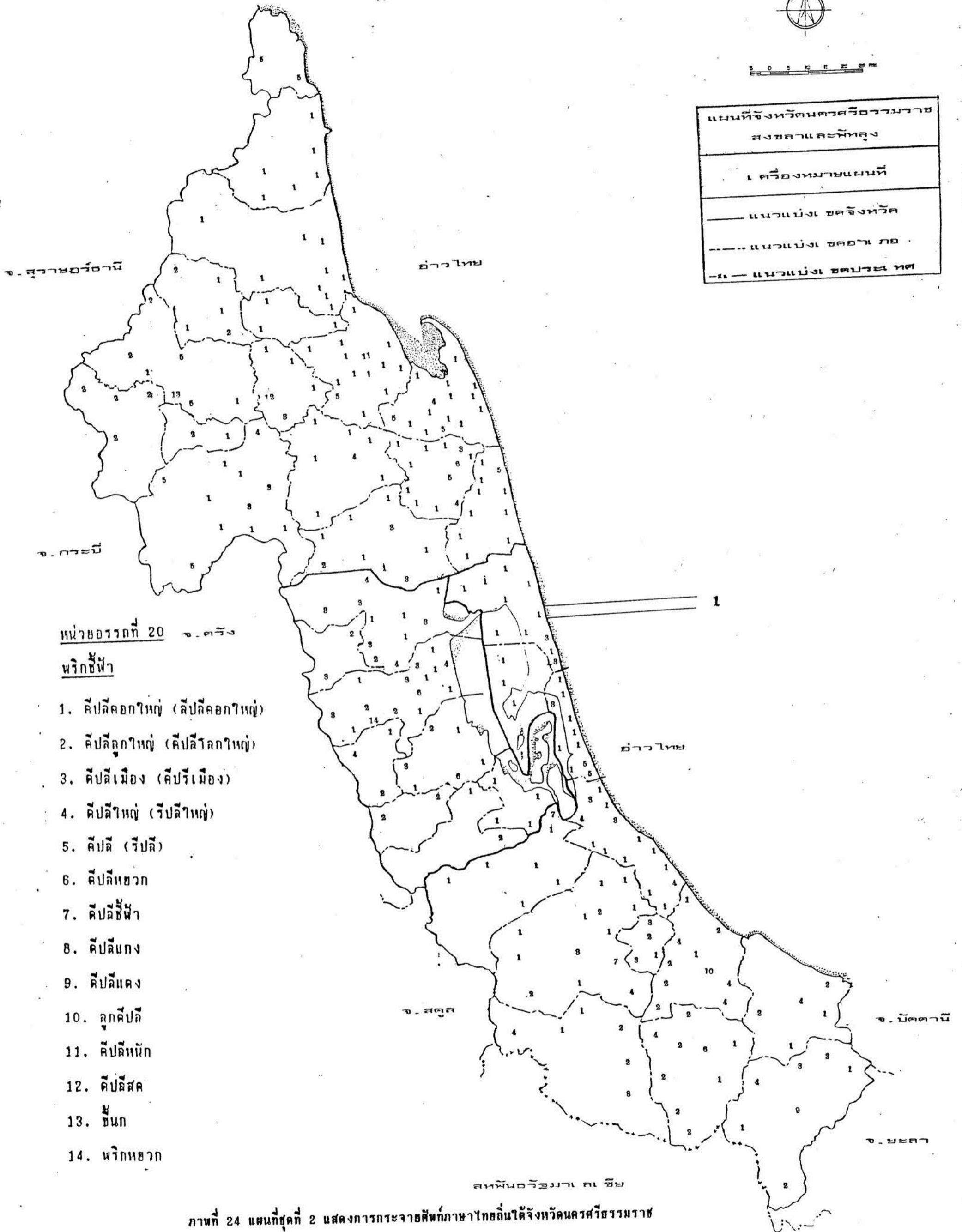
- 1. สายคึก
- 2. สายคึกม้า
- 3. บึงเหียน
- 4. คึกม้า
- 5. คึก
- 6. ชักคึก
- 7. สายชักคึก

ภาพที่ 23 แผนที่ชุดที่ 2 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดนครศรีธรรมราช
สงขลาและัทลุง

๕ ๐ ๕ ๑๐ ๑๕ ๒๐ ๒๕

แผนที่จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลาและปัตตานี
๑ เครื่องหมายแผนที่
— แนวแบ่ง เขตจังหวัด
--- แนวแบ่ง เขตอำเภอ
- - - - - แนวแบ่ง เขตตำบล

หน่วยย่อยที่ 20 จ. นครศรีธรรมราช

พริกชี้ฟ้า

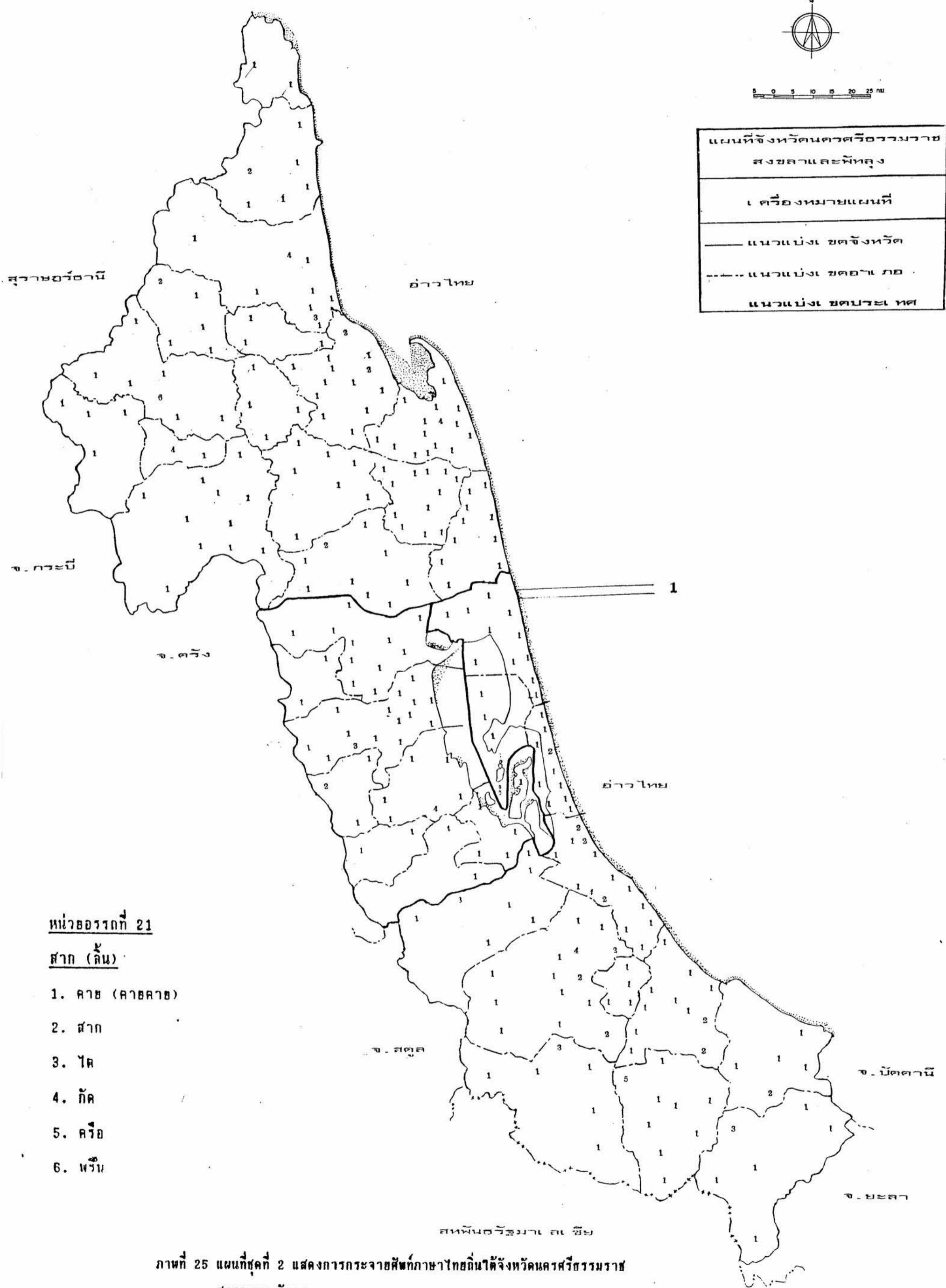
1. คีปลีคอกใหญ่ (คีปลีคอกใหญ่)
2. คีปลีลูกใหญ่ (คีปลีลูกใหญ่)
3. คีปลีเมือง (คีปลีเมือง)
4. คีปลีใหญ่ (คีปลีใหญ่)
5. คีปลี (คีปลี)
6. คีปลีเขวก
7. คีปลีชี้ฟ้า
8. คีปลีแกง
9. คีปลีแดง
10. ลูกคีปลี
11. คีปลีหนัก
12. คีปลีสล
13. ชนก
14. พริกหอม

ภาพที่ 24 แผนที่ชุดที่ 2 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดนครศรีธรรมราช
สงขลาและปัตตานี

0 5 10 15 20 25 กม.

แผนที่จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลาและพัทลุง
เครื่องหมายแผนที่
— แนวแบ่ง เขตจังหวัด
- - - - - แนวแบ่ง เขตอำเภอ
แนวแบ่ง เขตบวร เทศ

หน่วยย่อยที่ 21

ตำบล (ล้น)

1. คาช (คาชคาช)
2. ส่าก
3. ไค
4. กัด
5. คว็อ
6. พรัน

ภาพที่ 25 แผนที่ชุดที่ 2 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดนครศรีธรรมราช
สงขลาและพัทลุง

5 0 5 10 15 20 25 กม.

แผนที่จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลาและพัทลุง
เครื่องหมายแผนที่
— แนวแบ่ง เขตจังหวัด
- - - - - แนวแบ่ง เขตอำเภอ
- - - - - แนวแบ่ง เขตบวรเขต

จ. สุราษฎร์ธานี

อ่าวไทย

จ. กระบี่

จ. ตรัง

อ่าวไทย

จ. สตูล

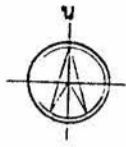
สหพันธ์วิกรมฯ เอเชีย

หน่วยบรรทัดที่ 22

การเล่นฮอยข้าวหม้อแกง

1. เล่นข้าวหอยเลี้ยง (เล่นข้าวหัวเลี้ยง)
2. เล่นคคข้าวหอยเลี้ยง
3. เล่นหม้อข้าวหม้อแกงเลี้ยง
4. เล่นผลกข้าวหอยเลี้ยง (เล่นพรอกข้าวผลกเลี้ยง, เล่นพริกกข้าวหอยเลี้ยง)
5. เล่นข้าวหุงเลี้ยง (เล่นข้าวหุงเลี้ยง)
6. เล่นหม้อข้าวแกงเลี้ยง
7. เล่นข้าวเจ้าซี่
8. เล่นข้าวซี่เลี้ยง
9. เล่นข้าวแกง
10. เล่นหุงข้าวหุงเลี้ยง
11. เล่นหัวข้าวแกงเลี้ยง
12. เล่นชามชอง
13. เล่นค้ำชาม
14. เล่นนางซี่
15. เล่นข้าวหึงซี่
16. เล่นหม้อข้าวหุงเลี้ยง
17. เล่นซั้งข้าวซั้งเลี้ยง
18. เล่นคคข้าวหุงเลี้ยง
19. เล่นหม้อข้าวหม้อแกง
20. เล่นหอยข้าวหอยเลี้ยง
21. เล่นน้ำแข็งข้าวแกง
22. เล่นเร็น
23. เล่นชามข้าวแกง
24. เล่นข้าวหุงแกง
25. เล่นผักข้าวหอยเลี้ยง

ภาพที่ 26 แผนที่ชุดที่ 2 แสดงการกระจายพื้นที่ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลาและพัทลุง

0 5 10 15 20 25 กม.

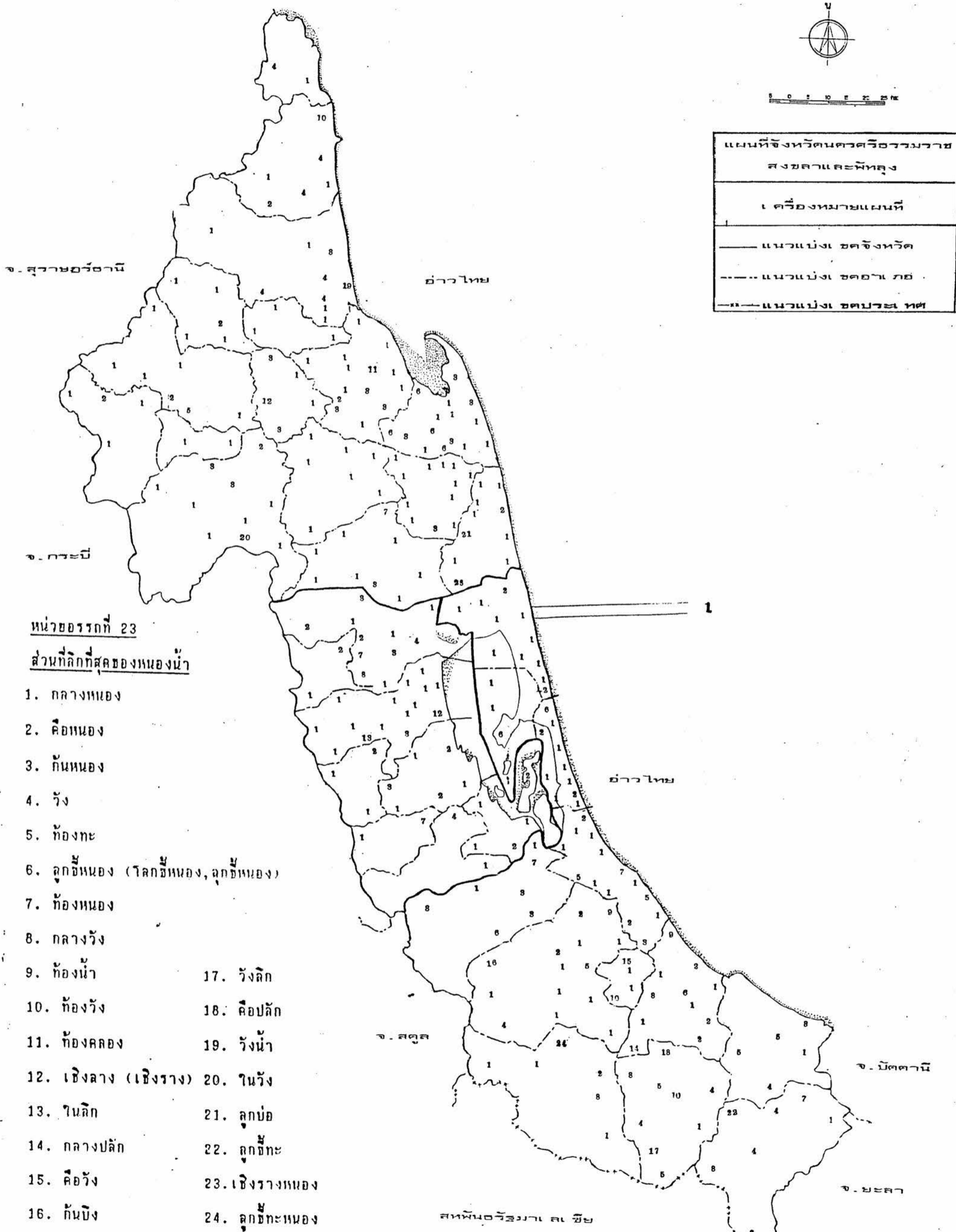
แผนที่จังหวัดนครราชสีมา
สงขลาและพืทลุง

เครื่องหมายแผนที่

— แนวแบ่ง เขตจังหวัด

- - - - - แนวแบ่ง เขตอำเภอ

— แนวแบ่ง เขตตำบล

หน่วยย่อยที่ 23
ส่วนที่เล็กที่สุดของหนองน้ำ

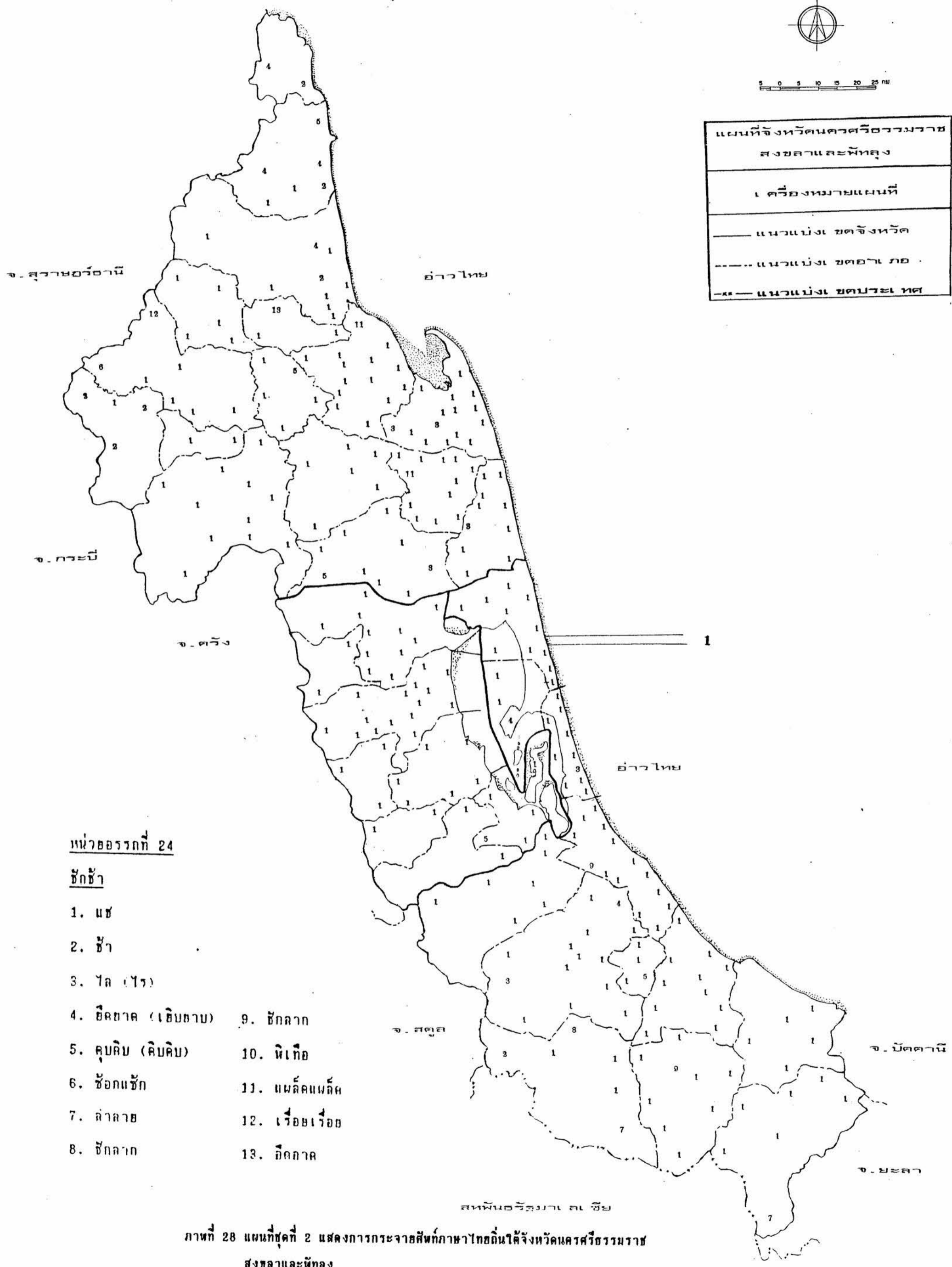
1. กลางหนอง	
2. คีอหนอง	
3. กั้นหนอง	
4. วัง	
5. ท้องทะเล	
6. ลูกอ้นหนอง (โลกอ้นหนอง, ลูกอ้นหนอง)	
7. ท้องหนอง	
8. กลางวัง	
9. ท้องน้ำ	17. วัลลิก
10. ท้องวัง	18. คีอปลัก
11. ท้องคลอง	19. วัลน้ำ
12. เียงกลาง (เียงราง)	20. วัลวัง
13. วัลลิก	21. ลูกบ่อ
14. กลางปลัก	22. ลูกอ้นทะเล
15. คีอวัง	23. เียงรางหนอง
16. กั้นบึง	24. ลูกอ้นทะเลหนอง

ภาพที่ 27 แผนที่ชุดที่ 2 แสดงการกระจายพื้นที่ภาษาไทถิ่นใต้จังหวัดนครราชสีมา
สงขลาและพืทลุง

0 5 10 15 20 25 กม.

แผนที่จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลาและพัทลุง
เครื่องหมายแผนที่
— แนวแบ่งเขตจังหวัด
- - - - - แนวแบ่งเขตอำเภอ
--- แนวแบ่งเขตประเทศ

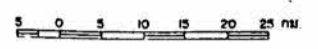
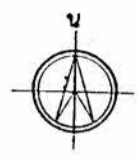

หน่วยย่อยที่ 24

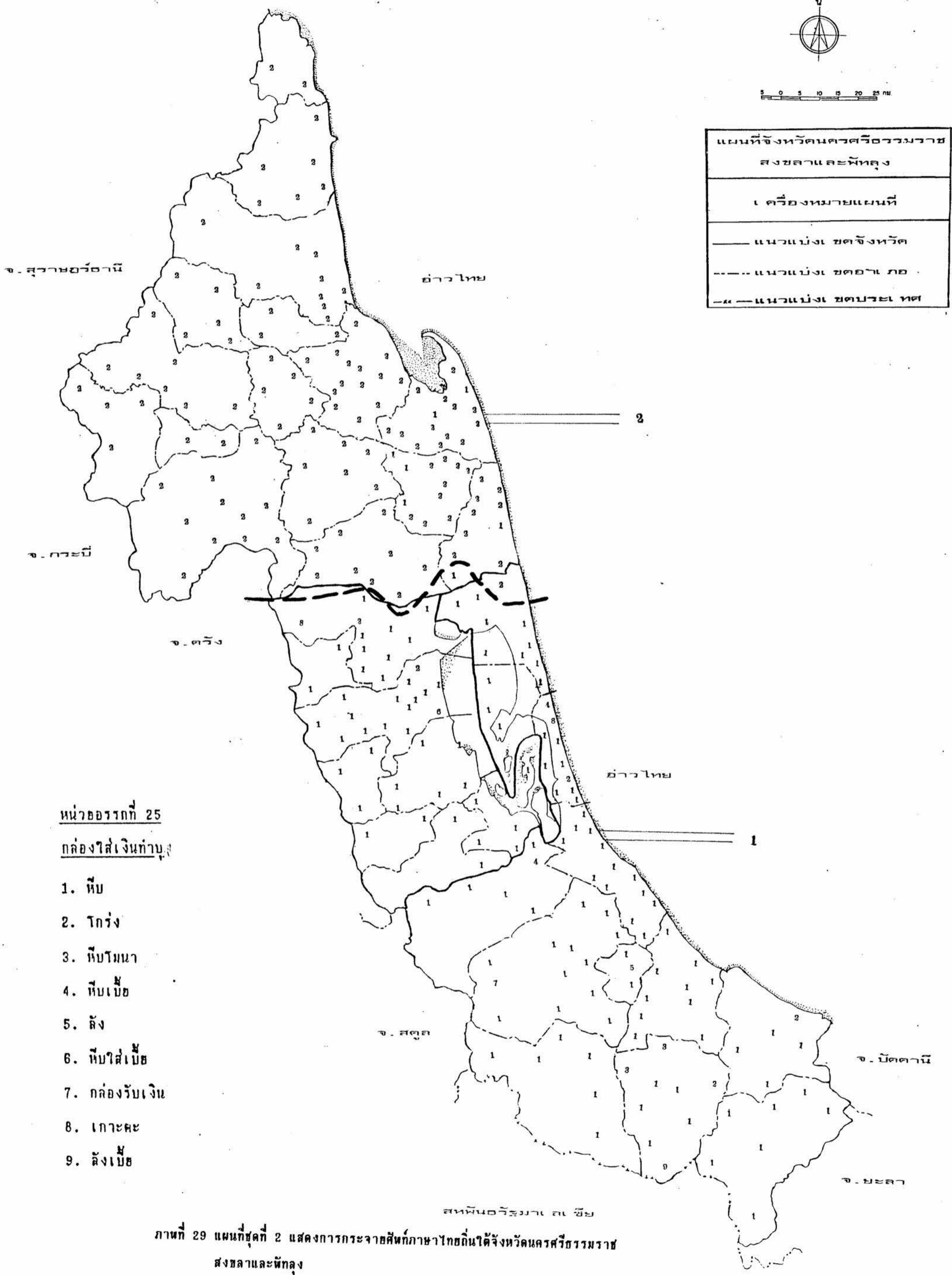
ชื่อ

- 1. แซ
- 2. ซ่า
- 3. ไร่ (ไร่)
- 4. อีตภาค (เอิบตภาค)
- 5. คูบคิบ (คิบคิบ)
- 6. ซ้อกแซ็ก
- 7. ล่าลาย
- 8. ซักลาถ
- 9. ซักลาถ
- 10. นิเทือ
- 11. แมล็คแมล็ค
- 12. เวือยเวือย
- 13. อีตภาค

ภาพที่ 28 แผนที่ชุดที่ 2 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดนครศรีธรรมราช
สงขลาและพัทลุง

แผนที่จังหวัดนครราชสีมา สงขลาและพัทลุง
เครื่องหมายแผนที่
— แนวแบ่ง เขตจังหวัด
- - - - - แนวแบ่ง เขตอำเภอ
— — — — — แนวแบ่ง เขตประเทศ

หน่วยอรรถที่ 25
 กล่องใส่เงินทำบุญ

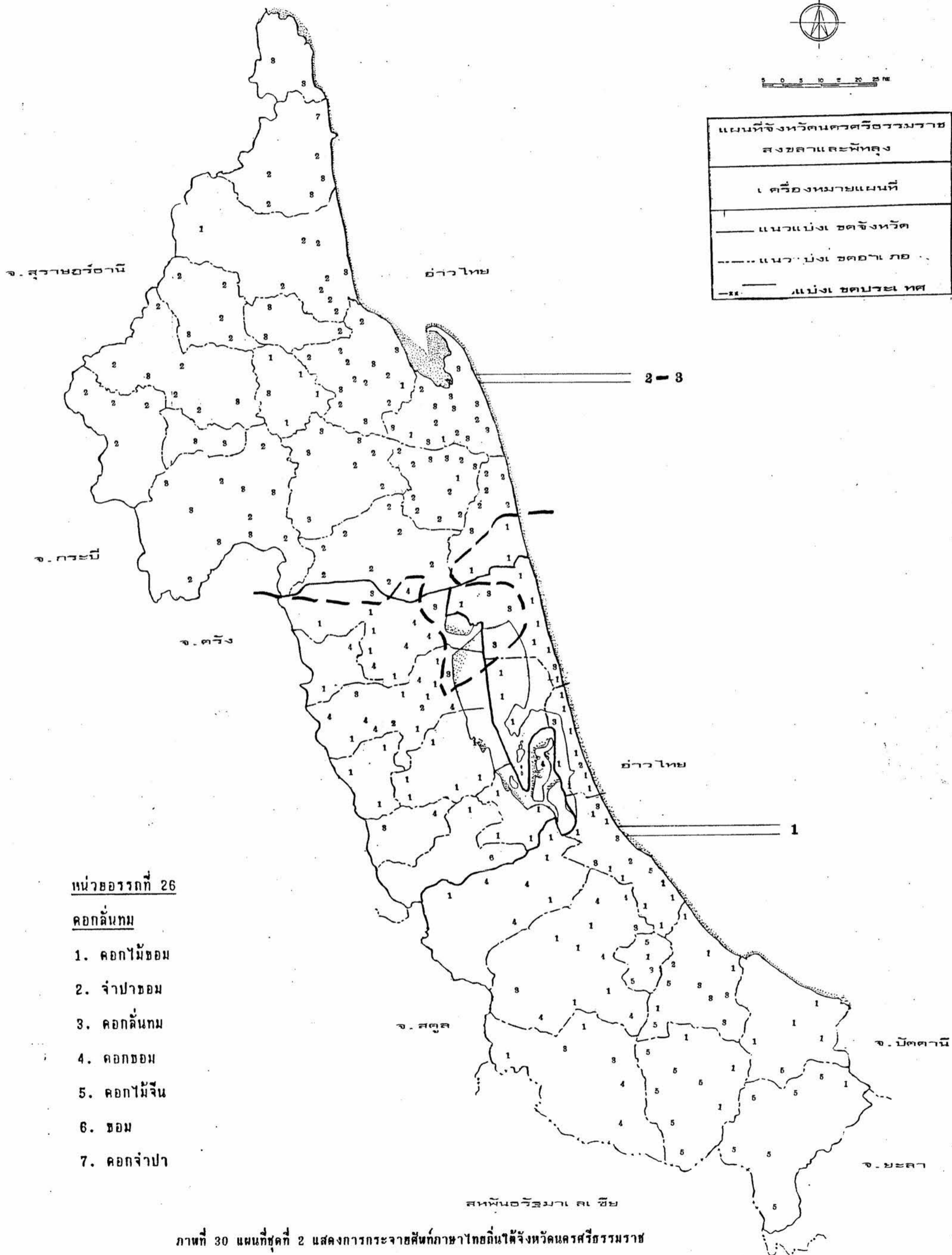
1. หีบ
2. โถ่ง
3. หีบโมณา
4. หีบเบือ
5. ลิง
6. หีบใส่เบือ
7. กล่องรับเงิน
8. เกาะตะ
9. ลิงเบือ

ภาพที่ 29 แผนที่ชุดที่ 2 แสดงการกระจายพื้นที่ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดนครราชสีมา
 สงขลาและพัทลุง

0 5 10 15 20 25 กม.

แผนที่จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลาและพัทลุง
เครื่องหมายแผนที่
— แนวแบ่ง เขตจังหวัด
- - - - - แนวแบ่ง เขตอำเภอ
- - - - - แนวแบ่ง เขตตำบล

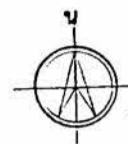

หน่วยออกที่ 26

ดอกคันทม

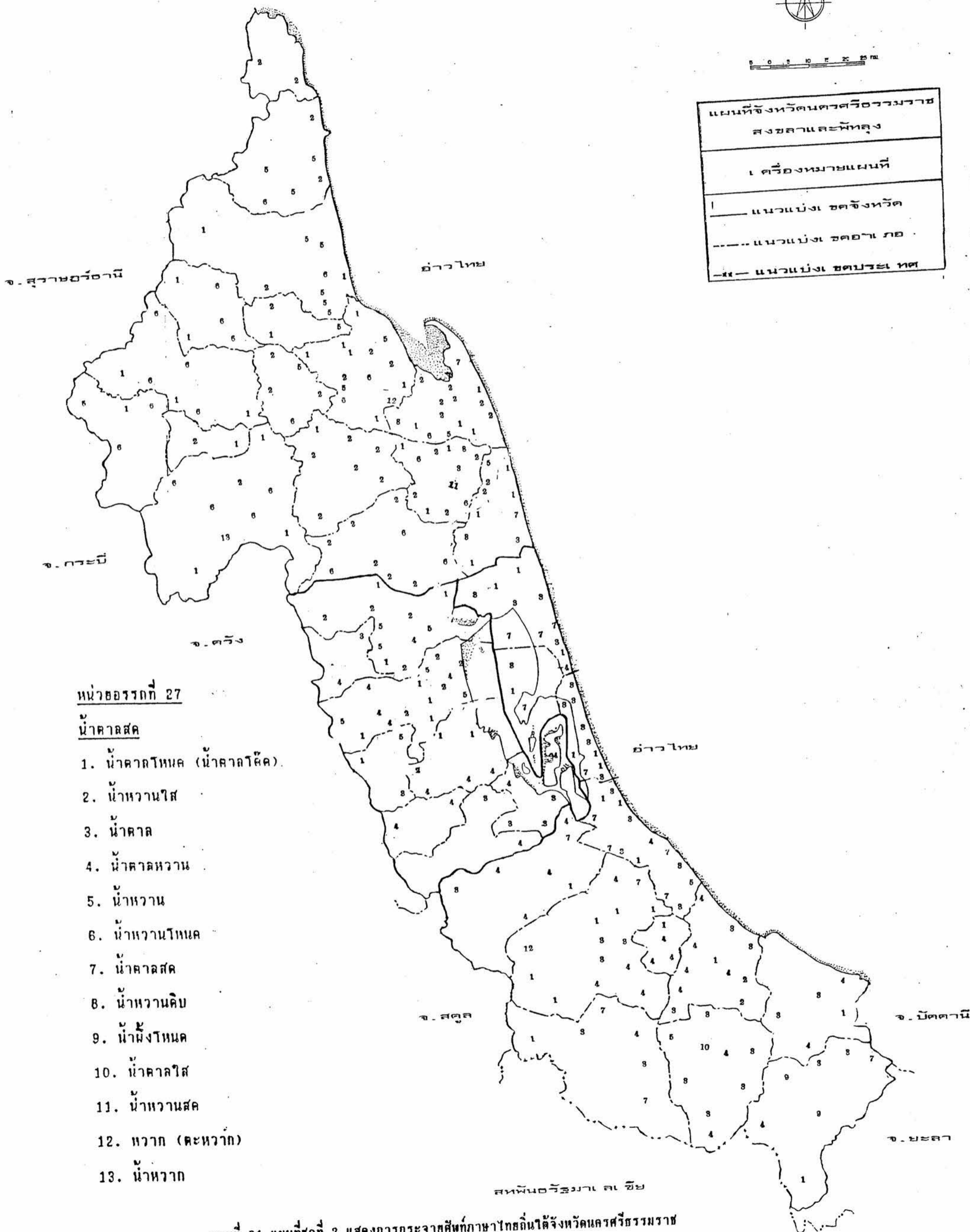
1. ดอกไม้หอม
2. จำปาหอม
3. ดอกคันทม
4. ดอกชอม
5. ดอกไม้จีน
6. ชอม
7. ดอกจำปา

ภาพที่ 30 แผนที่ชุดที่ 2 แสดงการกระจายพันธุ์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดนครศรีธรรมราช
สงขลาและพัทลุง

0 5 10 15 20 25 km

แผนที่จังหวัดนครศรีธรรมราช	
สงขลาและพัทลุง	
เครื่องหมายแผนที่	
—	แนวแบ่ง เขตจังหวัด
- - -	แนวแบ่ง เขตอำเภอ
- - -	แนวแบ่ง เขตประ. ทศ

หน่วยย่อยที่ 27

น้ำบาดาล

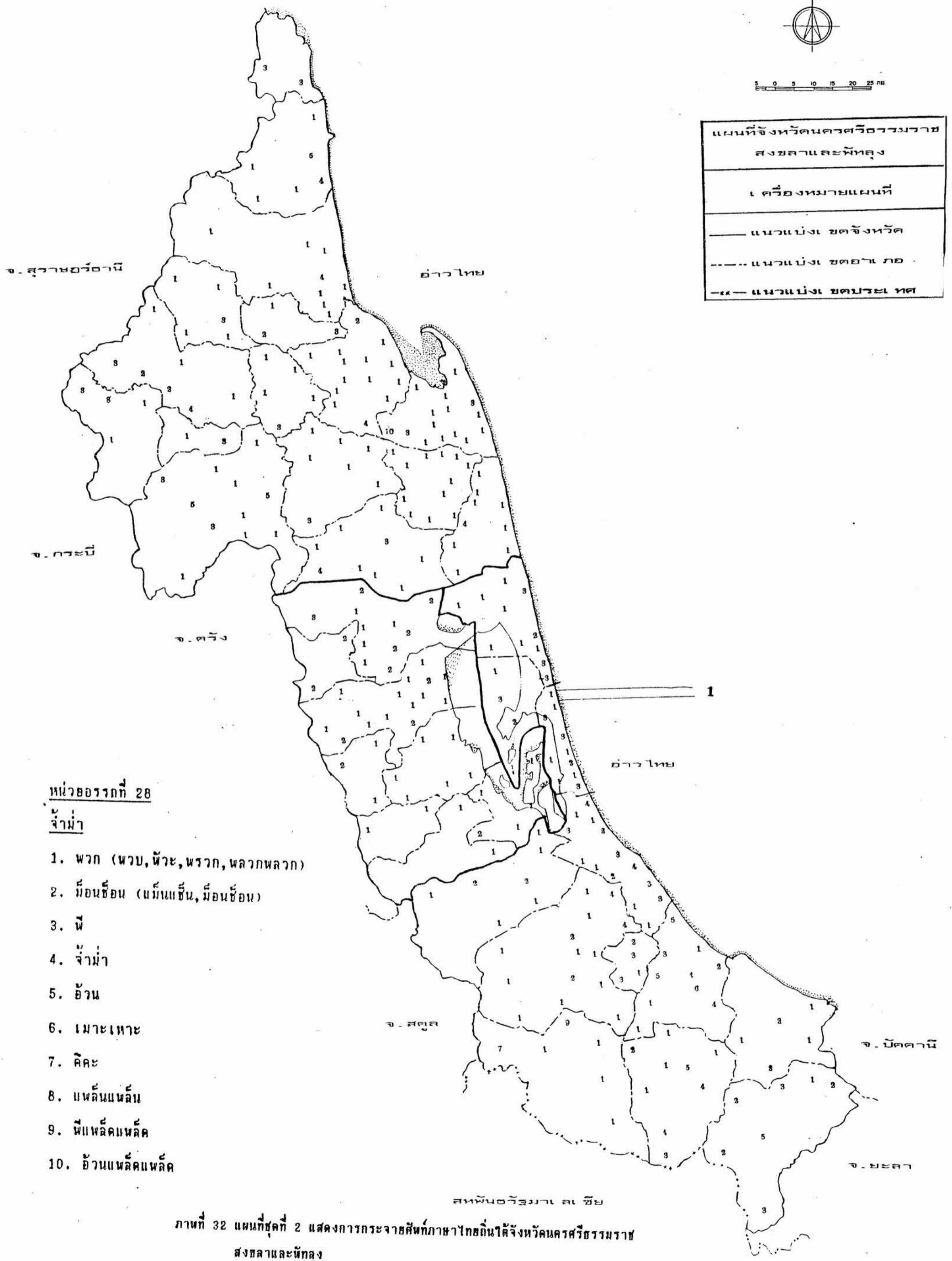
1. น้ำบาดาลโหนด (น้ำบาดาลโหนด)
2. น้ำหวานใส
3. น้ำตาล
4. น้ำตาลหวาน
5. น้ำหวาน
6. น้ำหวานโหนด
7. น้ำตาลสด
8. น้ำหวานคืบ
9. น้ำผึ้งโหนด
10. น้ำตาลใส
11. น้ำหวานสด
12. หวาน (ตะหวาน)
13. น้ำหวาน

ภาพที่ 31 แผนที่ชุดที่ 2 แสดงการกระจายพื้นที่ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลาและพัทลุง

0 5 10 15 20 25 กม.

แผนที่จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลาและพัทลุง
เครื่องหมายแผนที่
— แนวแบ่งเขตจังหวัด
- - - - - แนวแบ่งเขตอำเภอ
- - - - - แนวแบ่งเขตตำบล

หน่วยอรรถที่ 28

จำม่า

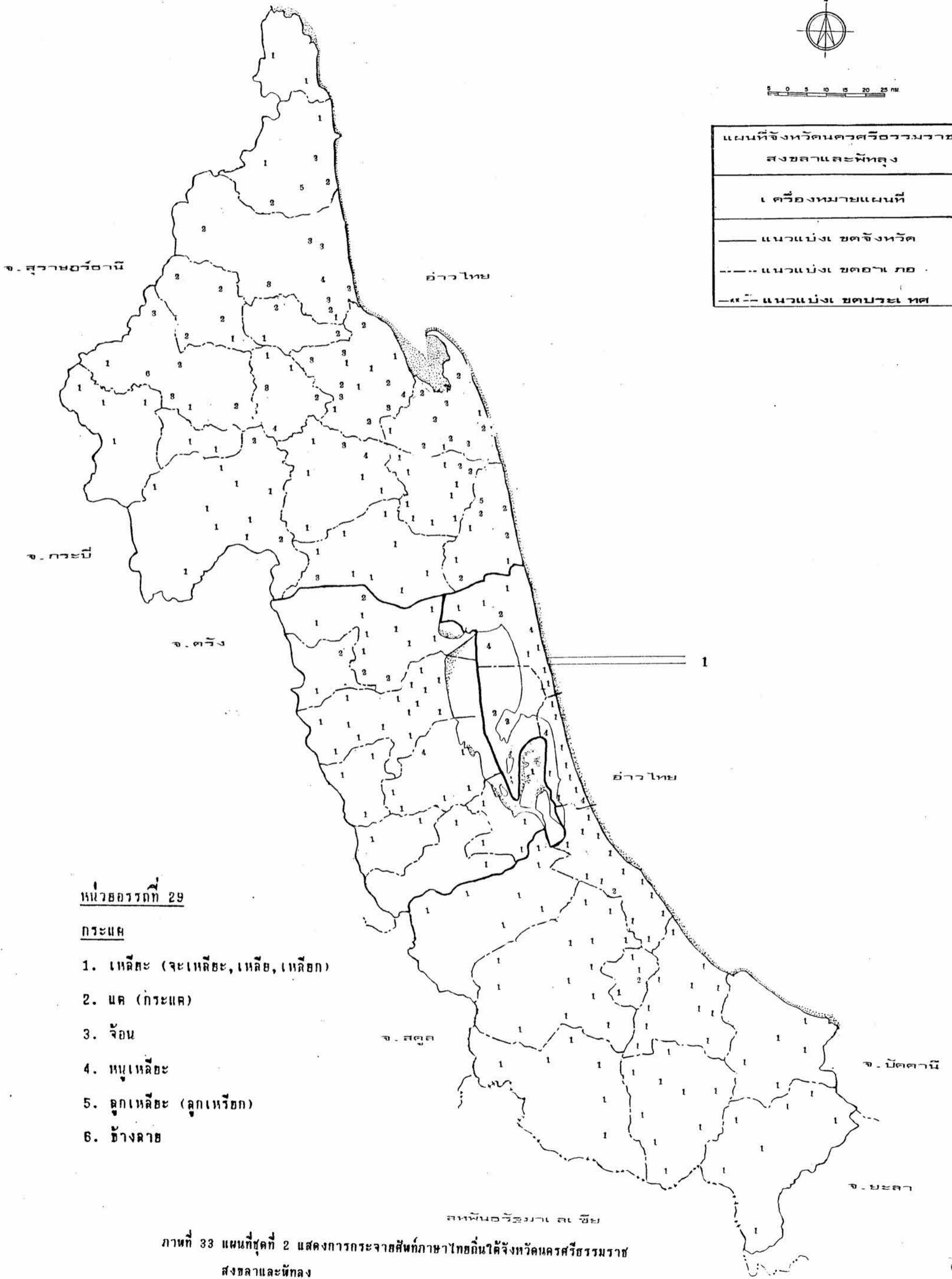
1. พวก (พวก, พัวะ, พรวก, พลวกพลวก)
2. มีอนช็อน (ม็อนเช็น, มีอนช็อน)
3. ฟี
4. จำม่า
5. อ้วน
6. เมาะเหาะ
7. คีคะ
8. แพล็ดแพล็ด
9. ฟีแพล็ดแพล็ด
10. อ้วนแพล็ดแพล็ด

ภาพที่ 32 แผนที่ชุดที่ 2 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดนครศรีธรรมราช
สงขลาและพัทลุง

0 5 10 15 20 25 กม.

แผนที่จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลาและพัทลุง
เครื่องหมายแผนที่
— แนวแบ่ง เขตจังหวัด
- - - - - แนวแบ่ง เขตอำเภอ
--- แนวแบ่ง เขตประเทศ

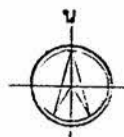
หน่วยบรรทัดที่ 29

ประเภท

1. เหล็ชะ (จะหล็ชะ, หล็ช, หล็ชก)
2. นค (ประเภท)
3. จ็อน
4. หนุหล็ชะ
5. ลุกหล็ชะ (ลุกเห็ชก)
6. ช้างฉาย

ภาพที่ 33 แผนที่ชุดที่ 2 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดนครศรีธรรมราช
สงขลาและพัทลุง

86

0 5 10 15 20 25 30

แผนที่จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลาและพัทลุง
เครื่องหมายแผนที่
— แนวแบ่ง เขตจังหวัด
- - - - - แนวแบ่ง เขตอำเภอ
- · - · - · - · - แนวแบ่ง เขตตำบล

จ. สุราษฎร์ธานี

อ่าวไทย

จ. กระบี่

จ. ตรัง

อ่าวไทย

จ. สตูล

จ. ปัตตานี

จ. ยะลา

สหพันธรัฐมาเลเซีย

หน่วยอรรถที่ 30

มาลาเรีย

1. ไร่ป่า (ไร่ป่า)
2. มาเลเรีย
3. ไร่จับสั้น
4. ไร่รอบเค็ม
5. ไร่ทาม
6. ไร่เวิน
7. ไร่เอน
8. ไร่ชน
9. ไร่คีเคียด
10. ไร่สาบาค
11. ไร่วันเวินวัน

ภาพที่ 34 แผนที่ชุดที่ 2 แสดงการกระจายศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้จังหวัดนครศรีธรรมราช
สงขลาและพัทลุง

4.3 การวิเคราะห์กลุ่มศัพท์

หลังจากที่ได้ลากเส้นแบ่งเขตศัพท์และให้สัญลักษณ์ของแต่ละบริเวณแล้ว ผู้วิจัยเห็นว่า มีหน่วยสรรพนามอยู่ 2 หน่วยสรรพนามที่อาจพิจารณาลากเส้นแบ่งเขตศัพท์ได้ถ้าได้วิเคราะห์ศัพท์เพิ่มเติม ในระดับของกลุ่มศัพท์ คือ นำศัพท์ที่ได้วิเคราะห์แล้วและแยกออกเป็นคนละศัพท์นั้นมารวมกันเข้า เป็นกลุ่มศัพท์หนึ่งๆ ซึ่งมีองค์ประกอบบางส่วนเหมือนกันและถือว่าเป็นกลุ่มศัพท์เดียวกัน ส่วนศัพท์ที่เหลือก็แยกออกเป็นอีกกลุ่มหนึ่งต่างหาก หน่วยสรรพนาม 2 หน่วยสรรพนามนี้ได้แก่ หน่วยสรรพนามที่ 9 "นั่งกระโจมอก" และหน่วยสรรพนามที่ 27 "น้ำตาสด" หน่วยสรรพนามแรกแทนด้วยกลุ่มศัพท์ 3 กลุ่ม คือ กลุ่มศัพท์ที่มีคำว่า อก กลุ่มศัพท์ที่มีคำว่า ตอ และกลุ่มศัพท์ที่มีคำอื่นๆ ส่วนหน่วยสรรพนามที่ 27 แทนด้วยกลุ่มศัพท์ที่มีคำว่า น้ำหวาน กลุ่มศัพท์ที่มีคำว่า น้ำตา และกลุ่มศัพท์ที่มีคำอื่นๆ ดังรายละเอียดในตารางข้างล่างนี้

หน่วยสรรพนามที่ 9 "นั่งกระโจมอก"

กลุ่มศัพท์ <u>อก</u>	กลุ่มศัพท์ <u>ตอ</u>	กลุ่มศัพท์ <u>อื่นๆ</u>
กรวมอก (โกรมอก)	ความตอ	นั่งโอบ
นั่งโจมอก	โอบตอ (โอมตอ)	โอบนม
โจมอก (จวมอก, โจงอก)	นั่งกรวมตอ	กรวมนม
โอบอก	นั่งโอบตอ	โอบพอน
นั่งโอบอก	นั่งผ้าโอบตอ	นั่งผ้าโอบ
นั่งผ้าโจมอก	หมตอ	นั่งโอบพอน
นั่งช้ออก	นั่งผ้ากรวมตอ	นั่งผ้าโอบนม
นั่งผ้าโอบอก		
นั่งเทียมอก		
นั่งกระโจมอก		
นั่งผ้าเทียมอก		
นั่งวัดอก		
นั่งจุกอก		
นั่งกรวมอก		

หน่วยบรรณที่ 27 "น้ำตาลสด"

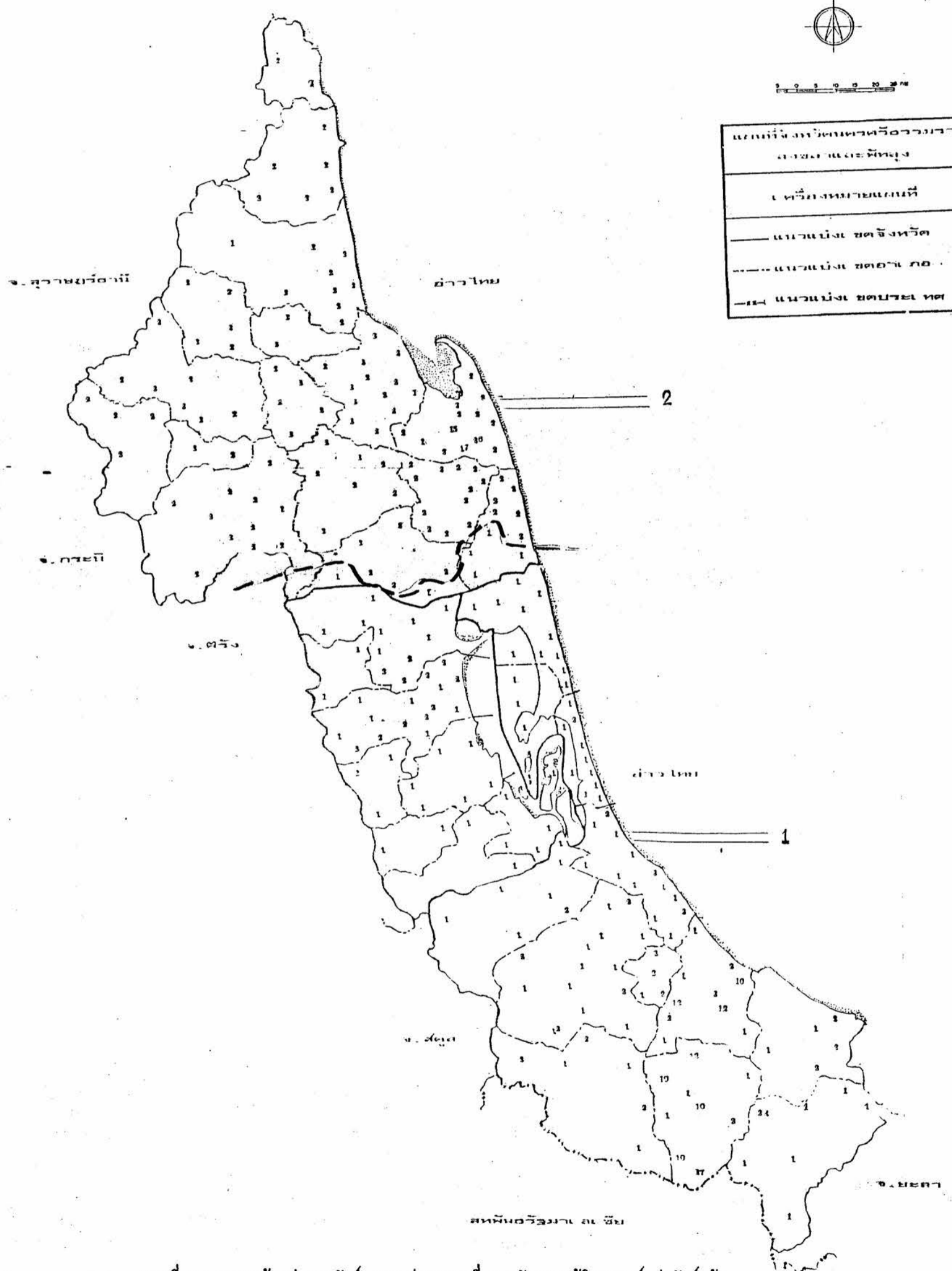
กลุ่มศัพท์ <u>น้ำตาลหวาน</u>	กลุ่มศัพท์ <u>น้ำตาล</u>	กลุ่มศัพท์ <u>อื่นๆ</u>
น้ำตาลหวานใส น้ำตาลหวาน น้ำตาลหวานโทนคร น้ำตาลหวานคิบ	น้ำตาลโทนคร น้ำตาล น้ำตาลหวาน น้ำตาลสด	หวาน (ตะหวาน) น้ำตาลหวาน น้ำตาลฝั้งโทนคร

หลังจากที่วิเคราะห์กลุ่มศัพท์แล้วจึงได้ทำแผนที่ชั้นใหม่โดยให้หมายเลขกลุ่มศัพท์เป็น 1 และ 2 กล่าวคือในหน่วยบรรณที่ 9 กลุ่มศัพท์ต่อ ให้หมายเลข 1 กลุ่มศัพท์อก ให้หมายเลข 2 ส่วนศัพท์อื่นๆ ใช้หมายเลขเดิม ในหน่วยบรรณที่ 27 กลุ่มศัพท์น้ำตาล ให้หมายเลข 1 กลุ่มศัพท์น้ำตาลหวาน ให้หมายเลข 2 ศัพท์อื่นๆ ใช้หมายเลขเดิม หลังจากลงแผนที่ด้วยหมายเลขที่เป็นสัญลักษณ์แทนกลุ่มศัพท์แล้ว พบว่ามีบริเวณที่มีการเกาะกลุ่มของศัพท์เดียวกัน จึงลากเส้นแบ่งเขตศัพท์ (ดูภาพที่ 35, 36) เมื่อนำ 2 หน่วยบรรณนี้มาผ่านวิธีการวิเคราะห์กลุ่มศัพท์ จึงพบว่าสามารถหาเส้นแบ่งเขตศัพท์ได้ ดังนั้นจำนวนของแผนที่ที่ไม่มีเส้นแบ่งเขตศัพท์ ซึ่งเดิมมี 16 แผนที่ ลดลงเหลือ 14 แผนที่ และแผนที่ประเภทที่มีเส้นแบ่งเขตศัพท์ 1 เส้นเพิ่มขึ้นเป็น 10 แผนที่ จากเดิม 8 แผนที่

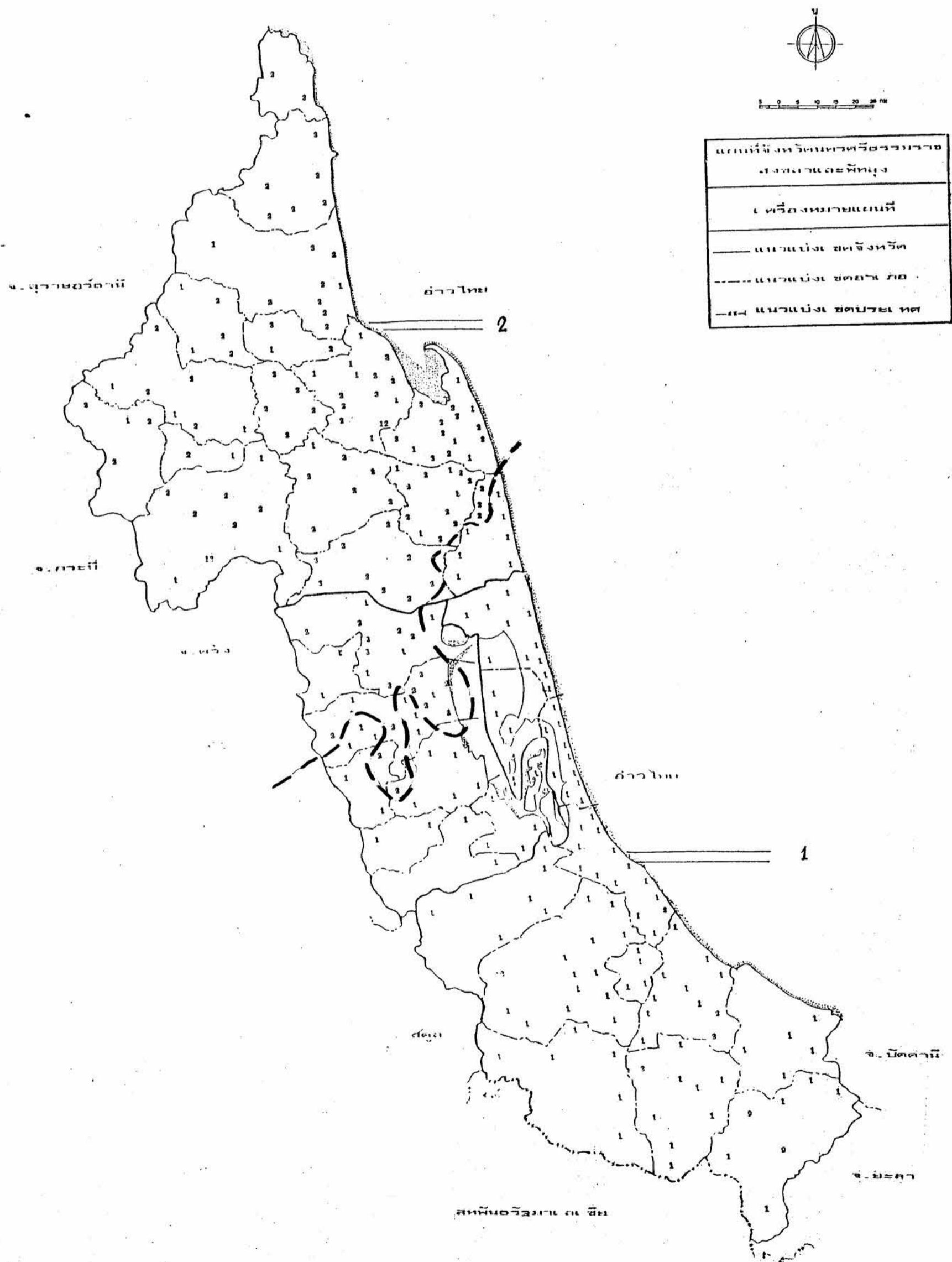

0 5 10 15 20 25 km

แผนที่จังหวัดนครราชสีมา อำเภอและพื้นที่สูง
พื้นที่เกษตรกรรม
แนวแบ่งเขตจังหวัด
แนวแบ่งเขตอำเภอ
แนวแบ่งเขตตำบล

ภาพที่ 35 แสดงเส้นแบ่งเขตพื้นที่ ของหน่วยบรรณที่ 9 หลังจากได้วิเคราะห์กลุ่มพื้นที่แล้ว

ภาพที่ 36 แสดงเส้นแบ่งเขตสิทธิ์ของหน่วยย่อยที่ 27 หลังจากได้วิเคราะห์กลุ่มสิทธิ์แล้ว